Ἱερὰ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν

Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου
Χρυσοστόμου τοῦ Νέου

(1870-1955)

Οὗ ἡ σεβάσμιος Μνήμη
τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου

Ἔκδοσις
Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν
Ἑλλάδος
2016

Ἱερὰ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Χρυσοστόμου
τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου
καὶ Πρωθιεράρχου
τῆς Ἐκκλησίας
τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν
ἐν Ἑλλάδι

(1870-1955)

Ἡ πρώτη ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου.
Ἔργον τοῦ «Ἐργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας».
Μάρτιος 2016, Φυλὴ Ἀττικῆς.
Διαστάσεις πρωτοτύπου: 50 x 70 ἑκ.

Ἱερὰ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Χρυσοστόμου
τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου καὶ Πρωθιεράρχου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν Ἑλλάδι

(1870-1955)

Οὗ ἡ σεβάσμιος Μνήμη τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου

Ποιηθεῖσα, Χάριτι Θείᾳ,
ὑπὸ ἐλαχίστου Διακόνου
† Ὠ. κ᾽ Φ. Κ.

Ἔκδοσις
Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Μηνὶ Μαΐῳ 2016ῳ

Ὁ Ἱερὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου (ΙΒ΄ αἰ.)
στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου,
Θρακομακεδόνες Πάρνηθος Ἀττικῆς,
πρὸ τοῦ ὁποίου εὑρίσκεται ὁ Τάφος
τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου.

Ἀφιέρωσις

Ταπεινῶς, εὐγνωμόνως καὶ πανευλαβῶς ἀνατίθεμεν

Εἰς τὴν
Ἀνέσπερον Μνήμην
τῶν Ἡρωϊκῶν Προμάχων
τῆς Πατρῴας Εὐσεβείας
καὶ τῶν Γενναίων Ὁμολογητῶν
τῆς Γνησίας Ὀρθοδοξίας,

τῶν θείῳ ζήλῳ, τῇ δυνάμει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ,
σθεναρῶς ἀποκρουσαμένων
τὴν Παναίρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ
καὶ τὴν Ἡμερολογιακὴν Καινοτομίαν
ἀπὸ τοῦ 1924 καὶ ἑξῆς.

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν
ἐν Ἑλλάδι

† 7η Ἀπριλίου 2016 ἐκ. ἡμ., Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων

Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης,
Ἅγιος Χρυσόστομος, εἰς τὸν τόπον τῆς δευτέρας ἐξορίας.
Ἔξωθεν τῆς πύλης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ὑψηλοῦ.
Λέσβος, 7.9.1951.

Περιεχόμενα

σελ. ζ′ Ἀφιέρωσις.

σελ. ια′ Ἐπιστολὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Καλλινίκου.

σελ. ιγ′ Φωτογραφία καὶ Κείμενο Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου.

σελ. ιδ′ Μέγα Θαῦμα.

σελ. ιε′ Χρονολόγιον.

σελ. κγ′ Πελαγονία καὶ Νέα Πελαγονία.

σελ. κδ′ Τὸ Μελένικον.

σελ. κε′ Πελαγονία-Πελαγόνες, Παιονία-Παίονες στὸν Ὅμηρο.

σελ. κζ′ Κατάλογος Συγγραφῶν-τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου.

σελ. λε′ Προοιμιάζοντες.

σελ. 1-21 Ἱερὰ Ἀκολουθία.

- Ἑσπερινός.
- Ὄρθρος.
- Θεία Λειτουργία.
- Μεγαλυνάριον.
- Στίχοι.

σελ. 23 Ἐπίμετρον.

- Εὐαγγέλιον Ὄρθρου.
- Ἀπόστολος Λειτουργίας.
- Εὐαγγέλιον Λειτουργίας.

σελ. 27 Αἱ ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ πρὸς τὸν Ἀείμνηστον ἡμῶν Ποιμενάρχην (δημοσίευμα: 10.10.1960).

σελ. 28 Εὐχαριστίες.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων
Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
κ. Καλλίνικος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 (Γ' ΟΡΟΦΟΣ) 106 82
ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 21038 28 280 - ΦΑΞ 21038 47 365
ΕΛΛΑΣ - GREECE
www.ecclesiagoc.gr

Ἀριθμὸς Πρωτ. 2367 Ἀθῆναι, 22.04 / 05.05.2016

Πρὸς
Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανόν,
εἰς Ἱερὰν Μονὴν Ἁγ. Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης
Φυλῆς Ἀττικῆς

Σεβασμιώτατε, ἀγαπητὲ ἐν Χριστῷ Ἀδελφὲ Μητροπολῖτα Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανέ, *Χριστὸς Ἀνέστη!*

Διὰ τοῦ παρόντος Ἀρχιεπισκοπικοῦ Γράμματος ἡμῶν σπεύδομεν νὰ χαιρετίσωμεν τὴν ἔκδοσιν τῆς πρώτης Ἱερᾶς Ἀκολουθίας πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀειμνήστου Πρωθιεράρχου τῆς Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν Ἑλλάδι, ἤτοι τοῦ Ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου (Καβουρίδου, 1870-1955).

Ἡ ἔκδοσις αὕτη, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου, κατόπιν σχετικῆς Ἀποφάσεως κατὰ τὴν Συνεδρίαν Η'/7-20.4.2016, ἐν ὄψει δὲ τῆς Διακηρύξεως καὶ τῆς ἐπισήμου συμπεριλήψεως τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου εἰς τὸ Ἑορτολόγιον τῆς Γνησίας Ὀρθοδοξίας, γενησομένης τὴν 15ην Μαΐου 2016 ἐκ. ἡμ., ἀποτελεῖ –ἐκτὸς τῶν ἄλλων– καὶ μίαν ἔκφρασιν βαθείας εὐγνωμοσύνης πρὸς τὴν Μεγάλην Μορφὴν αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Χριστωνύμου Λαοῦ μας, εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ὁποίου ὁ Ἅγιος πρώην Φλωρίνης ἦτο ἀνέκαθεν ὁ Ποιμὴν ὁ Καλός, ὁ Ὁποῖος ἐπὶ εἴκοσι συναπτὰ ἔτη (1935-1955) ἔδωσε τὴν καλὴν Μαρτυρίαν ἐν Ὀρθοδόξῳ Ὁμολογίᾳ καὶ Θεαρέστῳ Πολιτείᾳ καὶ Φρονήματι Μαρτυρικῷ.

Βαθείας ἀμφιλαφοῦς μορφώσεως καὶ παιδείας, καλλιεργημένος, λεπτὸς καὶ εὐγενής, ἀνιδιοτελὴς καὶ ἀξιοπρεπής, πολυγραφώτατος καὶ ρητορικώτατος, ἐκφραστὴς τῆς μεγαλοψυχίας, τῆς ἀρχοντιᾶς καὶ τῆς ἐθνικοφροσύνης τῆς Φαναριώτικης Παραδόσεως, θεολόγος ἐμβριθέστατος καὶ

καθαιρέτης ἔργῳ καὶ λόγῳ τῆς οἰκουμενιστικῆς Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας, διέλαμψεν ὡς Φωστὴρ ἐν Κόσμῳ.

Ὁ Κύριός μας ἀντεδόξασεν Αὐτὸν μὲ ἕνα μακάριον τέλος καὶ τὴν ἀνάδειξιν τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Λειψάνων, ἀποτεθησαυρισμένων εἰς τὴν παλαίφατον Ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Πάρνηθα, χαριτόβρυτον πηγὴν θείων σημείων καὶ θαυμάτων.

Εἴθε αἱ πρεσβεῖαι τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου νὰ μᾶς προστατεύουν εἰς τὰς δυσκόλους αὐτὰς ἡμέρας τῆς συγχύσεως καὶ τῆς Ἀποστασίας καὶ νὰ μᾶς στηρίζουν εἰς τὴν Καλὴν Ὁμολογίαν, τὴν Ἑνότητα τῆς Πίστεως καὶ τὴν Κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἵνα δοξάζηται δι᾽ ἡμῶν τοῦ Μικροῦ Ποιμνίου τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Οἱ δὲ συντελέσαντες εἰς τὴν πολύτιμον αὐτὴν ἔκδοσιν νὰ εὐλογηθοῦν πλουσιοπαρόχως ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Χρυσοστόμου τοῦ Νέου καὶ νὰ ἐξακολουθήσουν ἐργαζόμενοι ἀόκνως πρὸς οἰκοδομὴν τῶν εὐσεβῶν καὶ δόξαν τῆς Γνησίας Ὀρθοδοξίας.

Μετ᾽ ἀδελφικῆς ἀγάπης ἐν Κυρίῳ ἀναστάντι,
Τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος ἐν Χριστῷ Ἀδελφὸς καὶ Συλλειτουργὸς
Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

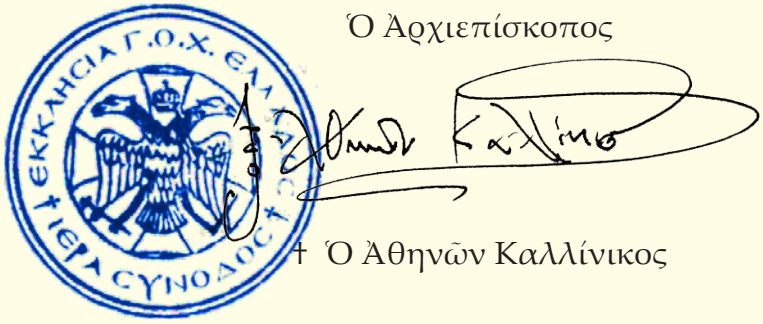

† Ὁ Ἀθηνῶν Καλλίνικος

Ἅγιος Χρυσόστομος ὁ Νέος
1870-1955

«Ὅλον μου τὸ παρελθὸν ἐγγυᾶται περὶ τῶν ἁγνῶν καὶ εὐγενῶν ἐλατηρίων τῆς ὅλης Ἀρχιερατικῆς μου Πολιτείας...»

«...**Μὲ** αὐταπάρνησιν καὶ εὐσθενίαν, εἰς οὐδὲν λογισάμενοι καὶ θρόνους καὶ ἀπολαβὰς καὶ ἡσυχίαν καὶ αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἐξορίαν περὶ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου, ἀπεδύθημεν εὐτόλμως καὶ εὐθαρσῶς εἰς τὸν τραχὺν μὲν καὶ ἐπισμυγερὸν (ἐπίμοχθον, κοπιώδη), ἀλλ᾽ ἔνδοξον καὶ ἱερὸν τοῦτον ἀγῶνα, ὅπως... περισώσωμεν τὸ Ὀρθόδοξον καὶ αἰωνόβιον κῦρος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Αὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας...

...**Ἡμεῖς** προτιμῶμεν, ὡς ἐκπροσωποῦντες τὴν βαθυτέραν ἠθικὴν ἔννοιαν τῆς Ἐκκλησίας, νὰ διωκώμεθα καὶ νὰ ὑποφέρωμεν, εὐθαρσῶς καὶ εὐόρκως ἀγωνιζόμενοι ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίνων ἐπάλξεων τῆς Ὀρθοδοξίας, παρὰ νὰ ἐπαινώμεθα καὶ νὰ δοξαζώμεθα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, προδίδοντες καὶ ἀπεμπολοῦντες τὴν ἱερὰν Παρακαταθήκην τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας».*

(*) Ἐκ τῆς μνημειώδους συγγραφῆς τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου: «*Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, ὡς Κριτήριον τῆς Ὀρθοδοξίας - Ἀπολογία τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν Συνείδησιν*», σελ. 35 ἑ., ἔκδοσις «Κήρυκος Ὀρθοδόξων», Ἀθῆναι 1935.

ΜΕΓΑ ΘΑΥΜΑ

Κατὰ τὴν ἐκταφὴν τῶν ὀστῶν τοῦ Ἁγίου πρώην Φλωρίνης κυροῦ Χρυσοστόμου Καβουρίδου ἐκ τοῦ τάφου ἐξῆλθεν εὐωδία

Τὸ ἀνεμέναμεν. Καὶ οὕτω δὲν μᾶς ἐξέπληξεν. Ὁλόκληρον τὴν ζωήν του ἐθυσίασεν εἰς τὸν βωμὸν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους. Ἡ ἰδιωτικὴ ζωή του ἦτο ἁγία. Πρᾶος, ἀνεξίκακος, συγχωρῶν τοὺς πάντας. Ἡ καρδία του ἦτο πλημμυρισμένη ἀπὸ ἀγάπην. Τὴν Ὀρθοδοξίαν τὴν ἔζησεν ὡς ἀγάπην.

Διὰ τὴν ἀγάπην δὲ αὐτὴν ἠγωνίσθη καὶ ὑπέστη σκληροὺς διωγμούς, ἐξορίας, ὀνειδισμούς, ταπεινώσεις, ὕβρεις, συκοφαντίας, ἀπὸ ἐσωτερικοὺς καὶ ἐξωτερικοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἐκκλησίας. Ἐνίκησε! Πρώτη νίκη. Ἐνίκησε τὸν ἑαυτόν του καὶ ἐθυσιάσθη, χωρὶς νὰ κάμῃ συμβιβασμοὺς καὶ ὑποχωρήσεις πρὸς οὐδεμίαν κατεύθυνσιν, χάριν τῆς ἀγάπης, τῆς ἑνότητος τῆς Ὀρθοδοξίας, ἡ ὁποία ἑνότης διεσπάσθη διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέου ἡμερολογίου ἐν τῇ Λατρείᾳ. Ἠγωνίσθη μέχρις ἐσχάτων, μέχρι τέλους τῆς ζωῆς του, ἐναντίον τῶν ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν του, οἱ ὁποῖοι ἐζήτουν τὸν ἐξαφανισμόν του, καὶ τῶν ἐσωτερικῶν, οἱ ὁποῖοι εἴτε ἀπὸ φανατισμόν, εἴτε ἀπὸ ὑλικὰ συμφέροντα κινούμενοι, οὐδέποτε ἔζησαν τὴν ἀγωνίαν του.

Ὁ Κύριος ὅμως, τοῦ ὁποίου τὴν ἀγωνίαν καὶ μόνωσιν ἔζησε, τὴν μόνωσιν τῆς Γεθσημανῆς, τὸν ηὐλόγησε, τὸν ἠξίωσε τῆς Βασιλείας Του, καὶ ἐν κόσμῳ τὸν ἐδόξασε καὶ ἔτι περισσότερον θὰ τὸν δοξάσῃ.

Ἀπόδειξις, ἡ εὐωδία τῶν Λειψάνων του. Τὴν εὐωδίαν αὐτὴν τὴν ἠσθάνθησαν κατὰ τὴν ἐκταφήν του ὑπὲρ τὰ 100 ἄτομα, μεταξὺ δὲ τούτων ἦτο καὶ ὁ Καθηγούμενος τῆς Μονῆς πατὴρ Παρθένιος καὶ ἡ ὁσία Ἡγουμένη Εὐθυμία, πρόσωπα κατὰ πάντα ἀξιόπιστα.

Σταῦρος Καραμῆτσος

Περιοδ. «Ἡ Φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας», ἀρ.φ. 348-349/10.10.1960, σελ. 13)

Χρονολόγιον

1870 **Γ**έννησις στὴν Μάδυτο Καλλιπόλεως τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης (13η Νοεμβρίου).
- **Κ**ατὰ κόσμον Χρυσόστομος Καβουρίδης, τριτότοκος υἱὸς τοῦ Γεωργίου καὶ τῆς Μελπομένης.
- **Δ**ημοτικὸ καὶ Γυμνάσιο στὴν γενέτειρά του.

1901 **Ἀ**ποφοίτησις μὲ *«λίαν καλῶς»* ἀπὸ τὴν Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης στὴν Κωνσταντινούπολι, μὲ τὴν ἐπὶ Πτυχίῳ Διατριβή του: *«Ἡ Ὀρθοδοξία Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως»* (20ὴ Ἰουλίου).
- **Σ**πουδαστὴς ὤν, χειροτονεῖται Διάκονος καὶ προάγεται ὡς Πρωτεύων Ἀρχιδιάκονος τῶν Πατριαρχείων ἐπὶ Ἰωακεὶμ Γ'.
- **Δ**ιορίζεται Ἱεροκήρυξ Πανόρμου καὶ Μέγας Πρωτοσύγκελλος τῶν Πατριαρχείων.

1908 **Χ**ειροτονεῖται Πρεσβύτερος (5η Αὐγούστου) καὶ Ἐπίσκοπος Ἴμβρου (6η Αὐγούστου).

1912 **Π**ροάγεται εἰς Μητροπολίτην Πελαγονίας, μὲ Ἕδρα τὸ Μοναστήριον (Βιτώλια), πόλιν ἀκμάζουσαν καὶ θεωρουμένην ὡς τὴν δευτέραν πόλιν τῆς Μακεδονίας (ἐκ τῶν 45.000 κατοίκων της, οἱ 14.000 ἦσαν Ἕλληνες μὲ 17 Σχολεῖα, Νοσοκομεῖο, Ἄσυλο καὶ δύο Σωματεῖα), κατεχομένην τότε πολιτικῶς καὶ στρατιωτικῶς ὑπὸ τῶν Τούρκων.
- **Σ**υνεργάτης του ὁ Διάκονος Ἀθηναγόρας (Σπύρου, γένν. 1886, χειροτ. 1910 ὑπὸ τοῦ Πελαγονίας Στεφάνου), μέχρι τοῦ 1918.
- **Α'** Βαλκανικὸς Πόλεμος (25.9.1912 - 15.5.1913).
- **Δ**ιασώζει τοὺς Χριστιανοὺς τῆς πόλεως ἀπὸ τὴν σφαγὴ καὶ τὶς φυλακές.
- **6η** Νοεμβρίου: οἱ Σέρβοι καταλαμβάνουν τὸ Μοναστήριον· ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης δὲν παραδίδει τὴν Ἑλληνικὴ Μητρόπολι στὴν Σερβικὴ Ἐκκλησία.

1914 ἐ. **Α'** Παγκόσμιος Πόλεμος (28.7.1914 - 11.11.1918).
- **Τ**ὸ Μοναστήριον ὑπὸ Γερμανοβουλγαρικὴν Κατοχὴν

(4.12.1915-Σεπτέμβριος 1916).
• **Θ**λίψεις, κίνδυνοι, ἡρωϊσμός, ἀνύστακτος ποιμαντικὴ μέριμνα ἐν μέσῳ δεινῶν πολεμικῶν περιστάσεων, ἐθνικὴ προσφορά.

1917 **Θ**ῦμα τοῦ ἐθνοκτόνου *Διχασμοῦ Βασιλικῶν-Βενιζελικῶν*, φυλακίζεται περίπου μία ἑβδομάδα στὴν Θεσσαλονίκη, μὲ τὸν Διάκονο Ἀθηναγόρα, ὑφιστάμενος μυρίους ἐξευτελισμοὺς (3η Ἰουλίου).
• **Ἀ**ποφυλακίζεται καὶ παραμένει περίπου ἕνα ἔτος στὴν Θεσσαλονίκη (ἴσως, μέχρις Ἰουλίου 1918).

1918 **Ἐ**κ Θεσσαλονίκης μεταβαίνει στὴν Κωνσταντινούπολι.
• **Ἡ** Μητρόπολις Πελαγονίας προσαρτᾶται στὴν Ὀρθόδοξη Σερβικὴ Ἐκκλησία. Ἀργότερα, 1920έ., Μητρόπολις Σκοπίων.

1918 **Μ**ελέτιος Μεταξάκης, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν (8.3.1918-1.11.1920).

1918 **Ὁ** Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης, χηρεύοντος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἐπὶ Τοποτηρητοῦ Δωροθέου Προύσης (Ὀκτ. 1918-6.3.1921+), γιὰ *πολιτικοὺς λόγους* ἀπομακρύνεται (*ἔμμεσος ἐξορία*) στὸ Ἅγιον Ὄρος, στὴν Λαυρεωτικὴ Σκήτη τοῦ Μυλοποτάμου, μὲ τὸν Διάκονο Ἀθηναγόρα.

1920 **Ἐ**πὶ Τοποτηρητοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου Δωροθέου Προύσης († 6.3.1921), δημοσιεύεται (Ἰανουάριος) ἡ «Ἐγκύκλιος Συνοδικὴ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὰς ἁπανταχοῦ Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ», θεωρουμένη ὡς ὁ «Καταστατικὸς Χάρτης» τῆς συμμετοχῆς τῶν ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστῶν στὴν Οἰκουμενικὴ Κίνησι καὶ προτείνουσα «Σχέδιον πρακτικῆς ἐφαρμογῆς... ἐξ ἕνδεκα σημείων ἀποτελούμενον», πρὸς ἐπίτευξιν τῆς συναφείας, προσεγγίσεως καὶ κοινωνίας «τῶν Ἐκκλησιῶν, μὴ λογιζομένων ἀλλήλας ὡς ξένας καὶ ἀλλοτρίας, ἀλλ᾽ ὡς συγγενεῖς καὶ οἰκείας ἐν Χριστῷ».

1920 **Ὁ** Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐπανέρχεται στὴν Ἑλλάδα (Νοέμβριος).

1921 **Ὁ** Ἀθηνῶν Μελέτιος Μεταξάκης ἀπομακρύνεται (Φεβρουάριος) τοῦ Θρόνου αὐτοῦ καὶ μεταβαίνει στὴν Ἀμερική, ὅπου δραστηριοποιεῖται ἐπὶ δεκάμηνον.

• **Ὁ** Μελέτιος Μεταξάκης ἐκλέγεται ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης (25η Νοεμβρίου).

1921 **Ὁ** Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης διακόπτει τὴν ἐξορία του καὶ κατέρχεται στὴν Ἀθήνα.

• **Ὑ**ποψηφιότης γιὰ τὴν πλήρωσι τῆς Μητροπόλεως Κερκύρας (Ἰούνιος).

• **Τ**οῦ ἀπονέμεται ὁ «Σταυρὸς τῶν Ταξιαρχῶν», Βασιλικὴ καὶ Κυβερνητικὴ εὔνοια (24.10.1921), γιὰ τὴν ἐθνικὴ προσφορά του.

1922 **Ὁ** Μελέτιος Μεταξάκης ἐνθρονίζεται ὡς Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης (24η Ἰανουαρίου).

• **Τ**ὸ Πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως, ἐπὶ Μελετίου Μεταξάκη, προβαίνει στὴν ἀναγνώρισι τοῦ κύρους τῶν ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν.

• **Οἱ** Ἐκκλησίες Ἱεροσολύμων καὶ Κύπρου (1923), Ἀλεξανδρείας (1930) καὶ Ρουμανίας (1936) ἀναγνωρίζουν ἐπισήμως τὶς ἀγγλικανικὲς χειροτονίες.

1922 **Ἵ**δρυσις Μητροπόλεως Φλωρίνης (πρώην Μογλενῶν καὶ Φλωρίνης).

• **Ἀ**γωνίζεται σθεναρῶς γιὰ νὰ ἀποτραπῆ ἡ ἀνάδειξις τοῦ Μελετίου Μεταξάκη εἰς Πατριάρχην καὶ *τίθεται ὑπὸ διωγμόν.*

• **Μ**εταβαίνει στὴν Ἀλεξάνδρεια τῆς Αἰγύπτου, πρὸς ἀποφυγὴν νέας ἐξορίας (ἄφιξις περ. Αὔγουστος).

1923 **Ὁ** Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης, εὑρισκόμενος στὴν Ἀλεξάνδρεια, λαμβάνει ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολι, τὴν 8ην Φεβρουαρίου, «Κλῆσιν» (ὑπὸ ἡμερομηνίαν: 26.1.1923), πρὸς ἀπολογίαν, καὶ τὴν 1ην Ἀπριλίου «Πρακτικόν», ἀμφότερα κατόπιν συνοδικῆς ἀποφάσεως ὑπὸ τὸν Μελέτιον Μεταξάκην, στὰ ὁποῖα καλεῖται γιὰ πρώτη φορὰ ὡς «Πανιερώτατος Μητροπολίτης πρώην Μελενίκου» καὶ κατηγορεῖται ὡς «σχισματικός».

• **Ἀ**πολογεῖται γραπτῶς (*Κανονικὴ Ἀπολογία* - Ἀλεξάνδρεια, 25.4.1923): –ἀρνεῖται σθεναρῶς νὰ ἀναγνωρίση τὸν Μελέτιο Μεταξάκη –κατηγορεῖ τὸν Μελέτιο Μεταξάκη, ὅτι αὐτὸς ὠνόμασε Αὐτὸν «πρώην Μελενίκου» –χαρακτηρίζει ὡς *ἄδικον καὶ ὅλως ἀντικανονικὴν* τὴν *μετάθεσιν [ἀπὸ Πελαγονίας] καὶ παῦσιν* Αὐτοῦ *ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Μελενίκου.*

1923 «Πανορθόδοξον Συνέδριον Κωνσταντινουπόλεως» (10.5-8.6.1923).

• Συγκαλεῖ καὶ προεδρεύει ὁ Μελέτιος Μεταξάκης, οἱ δὲ σύνεδροι ἔχουν τὴν συνείδησι, ὅτι ἀποτελοῦν «μέλη τῆς παγχριστιανικῆς ἀδελφότητος».

• Ὁ Μελέτιος Μεταξάκης ἐγκαταλείπει (10η Ἰουλίου) τὴν Κωνσταντινούπολι καὶ τελικὰ παραιτεῖται (20ὴ Σεπτεμβρίου).

1924 *Ἡμερολογιακὴ Μεταρρύθμισις* στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος (10/23η Μαρτίου).

• Σύστασις Μητροπόλεως Νέας Πελαγονίας καὶ πρῶτος Αὐτῆς Ποιμὴν ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης, ἀναφερόμενος στὸ *Ἐγκαθιδρυτικὸν Ἔγγραφον* ὡς πρώην «Μελενίκου» (10η Σεπτεμβρίου).

• Ἵδρυσις τῆς Μητροπόλεως Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου, πρῶτος δὲ καὶ μοναδικὸς Ποιμενάρχης Αὐτῆς ὁ ἀπὸ Νέας Πελαγονίας Χρυσόστομος (9.10.1925).

1926 Μετάθεσις τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου εἰς Φλώριναν (27η Μαρτίου).

1926-1928 Τηρεῖ, μὲ ἀπαίτησι τοῦ τοπικοῦ παραδοσιακοῦ πληθυσμοῦ, τὸ Πάτριο Ἐκκλησιαστικὸ Ἡμερολόγιο καὶ ἐνίοτε τὸ *Νέον*.

• 15/28.6.1928: Ἀναγκάζεται ἀπὸ τὴν Σύνοδο τῆς *Καινοτομίας* νὰ ἐφαρμόζη τὸ Ὀρθόδοξο Ἐκκλησιαστικὸ Ἑορτολόγιο στὸ πολιτικὸ ἡμερολόγιο.

• Ἡ *ἀλλαγὴ* αὐτὴ τοῦ 1928 σημαδεύεται ἱστορικῶς μὲ μία αἰφνίδια καταστροφικὴ πλημμύρα.

1929 Καταθέτει *Ὑπόμνημα* στὴν Σύνοδο τῆς *Καινοτομίας* γιὰ τὸ *Ἡμερολογιακὸ Θέμα*, προκειμένου νὰ ἐξετασθῆ τοῦτο ἐξ ἐπόψεως διαφορᾶς μὲ τοὺς Παπικοὺς (Ἰούνιος).

1932 Παραίτησις, γιὰ λόγους ὑγείας, καὶ παραμονὴ πλέον στὴν Ἀθήνα (Ὀκτώβριος).

• Σχολάζων, ἀνησυχεῖ γιὰ τὴν διαίρεσι ἐκ τῆς *Ἡμερολογιακῆς Μεταρρυθμίσεως* καὶ ἐργάζεται γιὰ τὴν ἄρσι αὐτῆς.

• Γνωρίζεται καὶ ἐπικοινωνεῖ μὲ ἐκπροσώπους τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων καὶ παρακολουθεῖ τὸν Ἀγῶνα τους.

1934 Πρώτη ἐπίσημος ἐπαφή του μὲ τὴν «Κοινότητα Γνησί-

ων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος» (Δεκέμβριος).

1935-
-1955 **Ε**ἰκοσαετία Λαμπρῶν Ἀγώνων Ὁμολογιακῶν.

1935 **Μ**αζὶ μὲ τοὺς Μητροπολῖτες Δημητριάδος Γερμανὸ καὶ Ζακύνθου Χρυσόστομο, ἀποτειχίζεται ἐκ τῆς ἐν *Καινοτομίᾳ* Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

• **Ἱ**στορικὴ Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως Θεοτόκου, στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν (13/26η Μαΐου, Κυριακὴ Σαμαρείτιδος).

• **Χ**ειροτονία τεσσάρων ἐπὶ πλέον Ἐπισκόπων: Κυκλάδων Γερμανοῦ, Μεγαρίδος Χριστοφόρου, Διαυλείας Πολυκάρπου, Βρεσθένης Ματθαίου καὶ δημιουργία Ἱερᾶς Συνόδου μὲ Πρόεδρον τὸν Δημητριάδος Γερμανό.

• **Π**οινὲς καὶ Διωγμὸς ὑπὸ τῶν *Καινοτόμων* κατὰ τῶν Ὁμολογητῶν Ἱεραρχῶν (Δίκη, 1/14 Ἰουνίου).

• **Οἱ** Ἐπίσκοποι Ζακύνθου Χρυσόστομος, Μεγαρίδος Χριστοφόρος καὶ Διαυλείας Πολύκαρπος δειλιάζουν καὶ ἐπιστρέφουν στὴν *Καινοτομία*.

• **Ὁ** πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος ἐξορίζεται στὸ Λιτόχωρο Πιερίας καὶ περιορίζεται στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ.

• **Τ**ὸν Ὀκτώβριο ἐπιστρέφει στὴν Ἀθήνα, τῇ μεσολαβήσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ Γ. Κονδύλη.

• **Μ**εταβαίνει στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὴν Δαμασκὸ (Δεκέμβριος 1935-Ἀπρίλιος 1936), προκειμένου νὰ συναντήση τοὺς ἐκεῖσε *Ὀρθοδόξους Πατριάρχας*, πρὸς ἐξεύρεσιν λύσεως τῆς Ἡμερολογιακῆς Διαστάσεως μέσῳ μιᾶς Πανορθοδόξου Συνόδου.

1936 **† 23η Ἀπριλίου, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου.**

• **Μ**ὲ ἐκπληκτικὸ Θαῦμα τοῦ Ἁγίου, τοῦ τῶν *αἰχμαλώτων ἐλευθερωτοῦ*, ἀκριβῶς στὴν Ἑορτή Του, καὶ ἐνῶ ἠμποδίζετο ἐπὶ πέντε μῆνες ἀπὸ τὸν Ἕλληνα Πρόξενο ἐν Ἱεροσολύμοις, νὰ ἐπιστρέψη στὴν Ἀθήνα, ἐλευθερώνεται καὶ φθάνει στὴν Πατρίδα πρὸς συνέχισιν τοῦ Ἀγῶνος.

1936 κ.έ. **Ἐ**ν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς ἄλλους Ἱεράρχες, ἐργάζεται ἀκαμάτως, μὲ αὐταπάρνησι καὶ νεανικὸ ζῆλο γιὰ τὴν διοργάνωσι, τὴν διαποίμανσι καὶ τὴν πρόοδο τῶν Γνη-

σίων Ὀρθοδόξων, συγγράφων, ὁμιλῶν καὶ ἐπισκεπτόμενος τὶς Ἐνορίες σχεδὸν σὲ ὅλη τὴν Ἑλλάδα.

• **Κ**αταμηνύεται στὰ Πολιτικὰ Δικαστήρια ἀπὸ τοὺς *Καινοτόμους* καὶ εἰσάγεται εἰς δίκας (Πλημμελειοδικεῖον, Ἐφετεῖον, Ἄρειος Πάγος –1937, 1938, 1940), ὅπου διαλάμπει μὲ τὶς Μνημειώδεις Ὁμολογιακὲς *Ἀπολογίες* Του.

1937 **Δ**ιακόπτουν κοινωνίαν μετ᾽ Αὐτοῦ οἱ Ἐπίσκοποι Βρεσθένης καὶ Κυκλάδων, ἐπικαλούμενοι *λόγους ἐκκλησιολογικοὺς* (Σεπτέμβριος).

1939 **Σ**υνέρχεται στὴν Ἀθήνα τὸ «Συνέδριο τῶν ἁπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος Γνησίων Ὀρθοδόξων», ὑπὸ τὴν πνευματικὴ ὁδηγία καὶ μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν Ἀρχιερέων Δημητριάδος Γερμανοῦ καὶ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου (Ὀκτώβριος).

1944 † **Κ**οίμησις τοῦ Δημητριάδος Γερμανοῦ (20ὴ Μαρτίου).

• **Ὁ** Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης ἀναλαμβάνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸ βάρος καὶ τὴν εὐθύνη τῆς Ἡγεσίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων.

1945 **Ἐ**πιστρέφουν στὴν Γνησία Ὀρθοδοξία, μετὰ δεκαετίαν, οἱ Ἐπίσκοποι Μεγαρίδος Χριστοφόρος καὶ Διαυλείας Πολύκαρπος.

1947 **Σ**υγκαλεῖται στὴν Ἀθήνα τὸ ἱστορικὸ «Πρῶτο Πανελλήνιο Συνέδριο τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ.», μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν τριῶν Ἀρχιερέων –πρώην Φλωρίνης, Μεγαρίδος, Διαυλείας– Κληρικῶν καὶ Ἀντιπροσώπων τῶν Ἐνοριῶν (ἄνω τῶν 500) ἐξ ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος (Ἀπρίλιος).

1947-
-1948 **Π**ροσπάθειες ἑνώσεως μὲ τὸν Ἐπίσκοπο Βρεσθένης Ματθαῖο καὶ ἀποτυχία αὐτῶν (Δεκέμβριος καὶ Ἰούνιος).

1948 **Φ**υλακίζεται ὁ Κυκλάδων Γερμανός, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1942 εἶχε διακόψει κοινωνία μὲ τὸν Βρεσθένης Ματθαῖο.

• **Ὁ** Βρεσθένης Ματθαῖος προβαίνει αὐτὸς μόνος σὲ χειροτονίες ἐπισκόπων καὶ δημιουργεῖ ἰδίαν σύνοδον (26.8.1948).

1950 **Ὁ** Κυκλάδων Γερμανὸς ἐπανέρχεται σὲ κοινωνία μὲ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο ὑπὸ τὸν πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομο (Ἰανουάριος).

• **Ὁ** Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης καταβάλλει προσπάθειες συνδιαλλαγῆς μὲ τὸν Βρεσθένης Ματθαῖο, οἱ ὁποῖες καὶ πάλιν ἀποτυγχάνουν (Μάϊος).
• **Κ**οίμησις τοῦ Βρεσθένης Ματθαίου (26.5.1950).
• **Ὁ** Ἐπίσκοπος Χριστοφόρος λαμβάνει τὸν τίτλο Χριστιανουπόλεως, ἀντὶ τοῦ Μεγαρίδος.

1951 **Ἔ**κσπασις ἀγρίου Διωγμοῦ κατὰ τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν, κλεισθέντων καὶ σφραγισθέντων πάντων τῶν Ναῶν αὐτῶν (ἔναρξις: 3.1.1951 – λῆξις: 21.3.1956).
• **Σ**ύλληψις τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου (Μάρτιος), ὄντος Αὐτοῦ 80 ετοῦς (!), κατ᾽ ἐντολὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς *Καινοτομίας*, καὶ ἀπηνοῦς διώκτου τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων, Σπυρίδωνος (Βλάχου), καὶ ἐξορία στὴν ἀπαράκλητον Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Θεολόγου Ὑψηλοῦ στὴν Νῆσο Λέσβο (σύλληψις: 1.2.1951).
• † **Κ**οίμησις τοῦ Κυκλάδων Γερμανοῦ, σὲ ἡλικία 87 ἐτῶν (24η Μαρτίου).

1952 **Ἐ**πιστροφή, μετὰ ἀπὸ δέκα ἑπτὰ (17) μῆνες, ἐκ τῆς ἐξορίας, ἀποφάσει τοῦ Πρωθυπουργοῦ Νικολάου Πλαστῆρα (18η Ἰουλίου).
• **Ὑ**ποσχέσεις γιὰ χρηματικὲς ἀποδοχὲς καὶ ἀξιώματα, ὡς καὶ ἀπειλὲς γιὰ νέα ἐξορία, ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς *Καινοτομίας*, δὲν ἐπηρεάζουν τὸν Ὁμολογητὴ Ἱεράρχη.
• **Ὁ**ριστικὴ ἐπιστροφὴ στὴν *Καινοτομία* τῶν Ἐπισκόπων Χριστιανουπόλεως Χριστοφόρου καὶ Διαυλείας Πολυκάρπου.

1955 **Σ**ύνταξις, «ἰδίᾳ χειρί», τῆς Διαθήκης τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου (26η Αὐγούστου).
• **Π**ροβλέπει τὴν Κοίμησί Του καὶ ἐξομολογεῖται τὴν προτεραία (6η Σεπτεμβρίου) στὸν Ὁσιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Ἰωάννη Βαξεβανόπουλο τῆς Ἀμφιάλης.

1955 **† Ὁσιακὴ Κοίμησις, 6η πρὸς 7η Σεπτεμβρίου (Δευτέρα πρὸς Τρίτη).**
• **Ἐ**ξόδιος Ἀκολουθία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, στὴν Κυψέλη Ἀθηνῶν (Τετάρτη, 8η Σεπτεμβρίου).
• **Τ**αφὴ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (τοῦ

Παρθενίου), στοὺς Θρακομακεδόνες τῆς Πάρνηθος Ἀττικῆς.

1955 **Σ**υνέρχεται τὸ «Πρῶτο Πανελλήνιο Ἱερατικὸ Συνέδριο» καὶ ἀνατίθενται, σὲ δωδεκαμελῆ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή, διοικητικὲς εὐθῦνες, ὡς Τοποτηρητοῦ, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἀκακίου (Παππᾶ), τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χρυσοστόμου (Κιούση) ἀναλαβόντος χρέη Γραμματέως.

1960 **Ἀ**νακομιδὴ (Σεπτέμβριος) τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

- **Ε**ὐωδία καὶ Θαύματα κατὰ καὶ μετὰ τὴν Ἐκταφήν.

1973 **Ἀ**ργυρᾶ Λειψανοθήκη καὶ Εἰκόνα, ἐν εἴδει πίνακος, σὲ ξυλόγλυπτο Προσκυνητάρι, τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου: «Δέησις Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. Χεὶρ Χρήστου Στυλιανέα, ,αΠ)ογ'».

2015 **Ε**ἰσήγησις στὴν Ἱερὰ Σύνοδο, γιὰ τὴν Διακήρυξι τῆς Ἁγιότητος τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου (Συνεδρία Α' / 1-2 Σεπτεμβρίου).

- **Π**ρώτη Ἀγρυπνία πρὸς τιμὴν τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου. Ψάλλεται ἡ πλήρης Ἀκολουθία, ποίημα τοῦ † Μ. Ὠ. κ' Φ. Κ. (6-7 Σεπτεμβρίου).

2016 **Σ**υνοδικὴ Ἀπόφασις γιὰ τὴν Διακήρυξι καὶ Ἁγιοκατάταξι τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου κατὰ τὴν 15ην Μαΐου ἐκ. ἡμ., Σάββατον πρὸ τῆς Σαμαρείτιδος (Συνεδρία Ε'/8 Ἰανουαρίου).

- **Ἡ** πρώτη ἱερὰ Εἰκόνα τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, ἔργον τοῦ «Ἐργαστηρίου Ἐκκλησιοποιημένης Εἰκονογραφίας» (Μάρτιος, Φυλὴ Ἀττικῆς).
- **Σ**υνοδικὴ Διακήρυξις καὶ Ἁγιοκατάταξις τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, σὲ Διορθόδοξο Συλλείτουργο, στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Πάρνηθος Ἀττικῆς, ὅπου τὸ Μνῆμα καὶ τὰ Ἱερὰ Λείψανα Αὐτοῦ (15η Μαΐου).

Πελαγονία καὶ Νέα Πελαγονία

α. Ἡ Πελαγονία ἦταν ἀρχαιοτάτη γεωγραφικὴ περιοχὴ τῆς βόρειας Μακεδονίας, στὸν Ἄνω Ἀξιό. Οἱ κάτοικοί της, πιεζόμενοι ἀπὸ τοὺς Παίονες, μετεκινήθησαν πρὸς τὰ δυτικὰ καὶ ἐγκατεστάθησαν περὶ τὴν Λίμνη Ἀχρίδα (ἢ Ὀχρίδα) καὶ τὴν Λίμνη τῶν Πρεσπῶν, στὰ νότια τῆς Λυγκηστίδος (σημερινὲς περιοχὲς Φλωρίνης καὶ Μοναστηρίου-Βιτωλίων) καὶ βορειοανατολικὰ τῆς Ὀρεστίδος (σημερινὲς περιοχὲς Καστοριᾶς, Ἄργους Ὀρεστικοῦ, Βογατσικοῦ, Σισανίου, Κλεισούρας).

Ἔλαβε τὸ ὄνομά της ἀπὸ τὸν μυθικὸ **Πελάγονα** (ὁ Πελάγων, -ονος), γυιὸ τοῦ Ἀξιοῦ. Οἱ κάτοικοι: **Πελαγόνες.**

Ἡ Μητρόπολις Πελαγονίας εἶχε ὡς Ἕδρα τὸ Μοναστήρι-Βιτώλια, τὴν ἀρχαία Ἡράκλεια ἢ Πελαγονία, ἀνατολικὰ τῆς Μεγάλης Πρέσπας καὶ βόρεια τῆς Φλώρινας (17 χλμ. ἀπὸ τὰ σημερινὰ σύνορα).

• Ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος (Καβουρίδης) διετέλεσε ὡς Πελαγονίας κατὰ τὴν περίοδο 1912-1917, ὁπότε ἡ Ἕδρα του κατελήφθη ἀπὸ τοὺς Σέρβους.

β. Πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἐμπεριστάτων καὶ ἀπραγούντων προσφύγων Ἀρχιερέων, τὸ Πατριαρχεῖον Κωνσταντινουπόλεως ἵδρυσε στὴν περιοχὴ τῶν Νέων Χωρῶν, μὲ τὴν *Πρᾶξι-Ἐγκύκλιο* τῆς **6.11.1924,** δέκα ἐννέα Μητροπόλεις, «ὑπὸ τύπον προσωρινότητος», ἐκ τῶν ὁποίων ἡ δωδεκάτη ἔλαβε τὸ ὄνομα «Μητρόπολις **Νεοπελαγωνίας,** περιλαμβάνουσα ὁλόκληρον τὴν ὑποδιοίκησιν Καϊλαρίων μεθ᾽ ἕδρας τῆς πόλεως Καϊλαρίων».

Ἡ ἐπαρχία Καϊλαρίων-Ἐορδαίας, ἕδρα Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου ἀνέκαθεν, ἀνῆκε ἐκκλησιαστικῶς στὴν Μητρόπολι Μογλενῶν (εἶτα Φλωρίνης –1922, καὶ ἐν τέλει Φλωρίνης-Πρεσπῶν-Ἐορδαίας –1967), καὶ εἶχε σχηματισθῆ ἐκ τῶν παρὰ τὴν Λίμνην Πρέσπαν καταφυγόντων Ποντίων προσφύγων.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις **Νέας Πελαγονίας** (1924-1930) καὶ κατόπιν Πτολεμαΐδος Ἐορδαίας ἀπὸ τοῦ 1927 (1930-1935), εὑρίσκετο στὴν περιοχὴ μεταξὺ Κοζάνης καὶ Φλωρίνης, εἶχε ὡς Ἕδραν τὰ Καϊλάρια (μετέπειτα: Πτολεμαΐδα), περιελάμβανε 42 Κοινότητες καὶ 40.000 Χριστιανούς, τὸ δὲ ἔτος 1935 καταργήθηκε καὶ προσαρτήθηκε στὴν Ἱερὰ Μητρόπολι Φλωρίνης (5.9.1935).

γ. Ὡς πρῶτος Μητροπολίτης τῆς **Νέας Πελαγονίας** ἐξελέγη τὴν **6.11.1924** ὁ ἀπὸ Πελαγονίας καὶ ὡς «πρώην Μελενίκου» φε-

ρόμενος (1922 έ.) Χρυσόστομος (Καβουρίδης), ὡς δεύτερος δέ, τὴν **3.9.1925,** ὁ ἐξ Ἀλβανίας πρώην Βελεγράδων-Βερατίου καὶ πρώην Φιλιατῶν-Γηρομερίου Ἰωακεὶμ (Μαρτινιανός, 1875-1953), μὴ δεχθεὶς νὰ ἀναλάβη τὴν Μητρόπολι Φιλιατῶν-Γηρομερίου, γιὰ τὴν ὁποία εἶχε ἐκλεγῆ τὴν **6.11.1924**-*Πρᾶξις Πατριαρχείου* καὶ στὴν ὁποία οὐδέποτε μετέβη.

• **Μ**ετὰ τὴν **6.11.1924** –ἵδρυσις Μητροπόλεως **Νέας Πελαγονίας** καὶ ἐκλογὴ τοῦ Χρυσοστόμου (Καβουρίδου) ὡς πρώτου Μητροπολίτου– ἐμφανίζεται ὁ Ἱεράρχης ὡς **τέως Καϊλαρίων** (πιθανὸν δὲν μετέβη ποτέ, ἂν καὶ διασώζεται τὸ ὑπ᾽ ἀριθμ. πρωτ. 3415/10.9.1924 *Συνοδικὸν Ἔγγραφον Καταστάσεως* Αὐτοῦ, χαρακτηρίζον μάλιστα Αὐτὸν ὡς «πρώην Μελενίκου»)*, καὶ ὡς Μητροπολίτης **Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου** (ἀπὸ 9.10.1925), κατόπιν δὲ ὡς **Φλωρίνης** (27.3.1926 - Ὀκτώβριος 1932).

δ. Σύνοψις.

Ὁ Ἅγιος Ἱεράρχης Χρυσόστομος (Καβουρίδης) διετέλεσε:

• ὡς Μητροπολίτης **Ἴμβρου:** 1908-1912·
• ὡς Μητροπολίτης **Πελαγονίας:** 1912-1917·
• ὡς Μητροπολίτης **«πρώην Μελενίκου»:** 1922-6.11.1924·
• ὡς Μητροπολίτης **Νέας Πελαγονίας:** 6.11.1924-3.9.1925·
• ὡς Μητροπολίτης **Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου:** 9.10.1925-27.3.1926·
• ὡς Μητροπολίτης **Φλωρίνης:** 27.3.1926-Ὀκτώβριος 1932.

(*) Εἶναι ἀπορίας καὶ ἐρεύνης ἄξιον πῶς εἶναι δυνατὸν τὸ *Ἔγγραφον Καταστάσεως* νὰ ἔχη ἡμερομηνίαν (10.9.1924) προγενεστέραν τῆς ἱδρύσεως τῆς Μητροπόλεως Νεοπελαγονίας (6.11.1924).

Πελαγονία-Πελαγόνες, Παιονία-Παίονες στὸν Ὅμηρο
Ἰλιάδος Ραψωδία Φ
(στῖχοι 152, 154-155, 157-160)

152 «Τὸν δ᾽ ἀῦ **Πηλεγόνος** προσεφώνησε φαίδιμος υἱός·
154 Εἴμ᾽ ἐκ **Παιονίης** ἐριβώλου, τηλόθ᾽ ἐσύσης,
155 **Παίονας** ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας
157 Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
158 Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
159 ὅς τέκε **Πηλεγόνα** κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸν δ᾽ ἐμέ φασιν
160 γείνασθαι...».

Μετάφρασις

Ὁ Ἀστεροπαῖος, γυιὸς τοῦ Πηλεγόνα, ὁμιλεῖ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα

«Τότε τοῦ ἀπάντησε ὁ λαμπρὸς τοῦ **Πηλεγόνα** ὁ γυιός·
Κατάγομαι ἀπὸ τὴν μακρινὴ καὶ εὔφορη **Παιονία**
καὶ κυβερνῶ τοὺς **Παίονας,** ποὺ ἔχουν μακρυὰ κοντάρια·
Κατάγομαι ἀπὸ τὸ πλατύροο Ἀξιό,
τὸν Ἀξιό, ποὺ χύνει ὡραιότατο νερὸ πάνω στὴν γῆ,
ὁ ὁποῖος ἐγέννησε τὸν ξακουστὸ στὸ δόρυ **Πηλεγόνα·**
καὶ αὐτὸς λένε πὼς ἐμένα
ἐγέννησε...».

Τὸ Μελένικον

Τὸ Μελένικον, ἡ περίφημος καὶ ἑλληνικωτάτη πόλις τῆς Μακεδονίας, μὲ μεγάλη πνευματικὴ καὶ ἐμπορικὴ ἀκμή, παρεχωρήθη στοὺς Βουλγάρους μὲ τὴν Συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου (1913).

Οἱ Μελενικιῶτες ἐγκατέλειψαν τότε τὴν πατρίδα τους καὶ ἐγκατεστάθησαν στὸ Σιδηρόκαστρο, στὶς Σέρρες καὶ στὴν Θεσσαλονίκη.

Τὸ Μελένικον ἦταν Μητρόπολις τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ἡ ὁποία περιελάμβανε καὶ τὸ Σιδηρόκαστρον, ὡς χειμερινὴν Ἕδραν.

Τὸ Σιδηρόκαστρον συνεχίζει τὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ τῆς Μητροπόλεως Μελενίκου, ὡς Μητρόπολις πλέον Σιδηροκάστρου.

Κατὰ τὸ διάστημα 1922-1929, Μητροπολίτης διετέλεσε ὁ Νεόφυτος (Κωνσταντινίδης).

+ΠΡ. ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΚΑΒΟΥΡΙΔΟΥ

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ

Η ΕΠΙ ΠΤΥΧΙΩ ΔΙΑΤΡΙΒΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΟΥ ΣΥΝΕΓΡΑΨΕ ΩΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΣΤΗΝ ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΗΣ ΤΟ 1901

(ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΟΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ πρ. ΕΤΝΗΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΕΙΜΕΝΟΥ - ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:
ΜΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ

ΑΘΗΝΑ
2016

Κατάλογος Συγγραφῶν[1] τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου Χρυσοστόμου

1. Ἡ **Ὀρθοδοξία Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως** – Θέσις θεολογικὴ ὑπὸ Ἱεροδιακόνου Χρυσοστόμου Γ. Καβουρίδου ἐν τῇ ἐν Χάλκῃ Ἱερᾷ καὶ θεολογικῇ Σχολῇ, τῇ πρώτῃ Μαρτίου 1901 (σελίδες 124)[2].

2. **Ὑπόμνημα** τοῦ Μητροπολίτου Πελαγονίας κ. Χρυσοστόμου, ὑποβληθὲν εἰς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1920, ἐπὶ τῇ μελετωμένῃ προσαρτήσει τῆς Ἐπαρχίας Πελαγονίας εἰς τὴν Αὐτοκέφαλον Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Σερβίας, [τίτλος] Τὸ περιμάχητον Ἑλληνικὸν Προπύργιον, ἐν Φαναρίῳ, τῇ 20η Νοεμβρίου 1920 (σελίδες 14)[3].

3. **Κανονικὴ Ἀπολογία** Μητροπολίτου Πελαγονίας Χρυσοστόμου - Πρὸς τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον, ἐπὶ τῇ μὴ ἀναγνωρίσει καὶ ἐπικοινωνίᾳ μετὰ τῆς ἐν τῷ Φαναρίῳ Ἀνωτάτης Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τοῦ Σεπτοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Ἀλεξάνδρεια, 25.4.1923 (σελίδες 18)[4].

4. Τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος Δημητριάδος Γερμανοῦ, πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου καὶ Ζακύνθου Χρυσοστόμου,
Διασάφησις περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερο-

---

1. «Ὁ ἀείμνηστος Ἱεράρχης πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος συνέταξε καὶ πλῆθος ἐγκυκλίων», «συνέταξεν ὡσαύτως καὶ ἀρκετὰ ὑπομνήματα πρὸς Ὑπουργούς, Βουλευτάς, Ἀρχιερεῖς, τὴν Κυβέρνησιν, τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὰ Πατριαρχεῖα κλπ. Σημαντικώτατος ἐπίσης εἶναι καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ἔστελλε πρὸς διαφόρους. Εἰς πολλὰς ἐξ αὐτῶν ἀναπτύσσει ἐν συντομίᾳ θεολογικὰ θέματα. Θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἡ συγκέντρωσίς των καὶ ἡ ἔκδοσίς των εἰς εἰδικὸν τόμον».
(Βλ. Ἠλία Ἀγγελοπούλου - Διονυσίου Μπατιστάτου, Μητροπολίτης πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος Καβουρίδης - Ἀγωνιστὴς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἔθνους, Ἀθῆναι 1981, καὶ εἰς τὰς σελίδας 91-92).

2. Εἰσαγωγὴ - Ἐπιμέλεια Κειμένου - Ὑποσημειώσεις: Μάννης Νικόλαος, Ἐκπαιδευτικός, Ἀθήνα 2016.

3. Ἅπαντα πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, τ. Α', σελ. 56-70, Ἔκδοσις Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικοδήμου Ἑλληνικοῦ Γορτυνίας, 1997.

4. Ἅπαντα πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, τ. Α', σελ. 37-55, ἔνθ' ἀνωτ.

λογίου, Ἀθῆναι 1935 (σελίδες 24)[5].

5. Τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν… (ὡς ἄνω), **Προκήρυξις** πρὸς τὸν Ἐφημεριακὸν Κλῆρον καὶ τοὺς Μοναχοὺς τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας περὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, (ἄνευ χρονολογίας, ὁπωσδήποτε ὅμως 1935, σελίδες 18)[5].

6. Τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν... (ὡς ἄνω), **Διάγγελμα** πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὸν λαὸν περὶ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, Ἀθῆναι 1935 (σελίδες 8)[5].

7. Ἡ ***Ἀποκήρυξις,*** 27.5.1935 (σελίδες 3)[6].

8. **Ὑπόμνημα** τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Φλωρίνης κ. κ. Χρυσοστόμου πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ε' τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσιν, 30.6.1935, ἐν Ὀλύμπῳ (σελίδες 5)[7].

9. Τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν... (ὡς ἄνω), **Διαμαρτυρία** πρὸς τὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ μονομερεῖ καὶ ἀντικανονικῇ εἰσαγωγῇ τοῦ νέου ἡμερολογίου, Ἀθῆναι 1935 (σελίδες 32)[5].

10. Πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον ὡς κριτήριον τῆς Ὀρθοδοξίας. **Ἀπολογία** πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνικὴν συνείδησιν, Ἀθῆναι 1935 (σελίδες 87).

11. Τοῦ Αὐτοῦ, Πρὸς διαφώτισιν τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων **Προκήρυξις,** 1935 (σελ. 4)[8].

12. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Παραινέσεις,*** Ἀθῆναι Ἰούνιος 1935 (σελίδες 1, 5)[9].

---

5. Τὰ ὑπ' ἀριθμὸν 4, 5, 6, 7, 35 καὶ 37, ἂν καὶ φέρονται ὡς συλλογικαὶ συγγραφαί, εἶναι προφανές, ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν γραφίδα τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου.

6. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Πενταπόλεως Καλλιοπίου, Ἡ ἐκκλησιολογία τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, σελ. 61-64, Πειραιεὺς 1987.

7. Ἅπαντα πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, τ. Α', σελ. 232-237, ἔνθ' ἀνωτ.

8. Ἡ **Προκήρυξις** ἐγράφη καὶ ἀπεστάλη ἐκ τοῦ τόπου τῆς πρώτης ἐξορίας τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, ἤτοι ἐκ τῆς ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου Ὀλύμπου, ἔνθα διετέλεσεν ἐξόριστος τρεῖς μῆνας (Ἰούλιος-Σεπτέμβριος 1935), καὶ εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλίον: Ἠλία Ἀγγελοπούλου-Διονυσίου Μπατιστάτου, Μητροπολίτης πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομος Καβουρίδης - Ἀγωνιστὴς τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ Ἔθνους, Ἀθῆναι 1981, καὶ εἰς τὰς σελίδας 68-72.

9. Βλ. αὐτὰς ἐν Ἠλία Ἀγγελοπούλου-Διονυσίου Μπατιστάτου, ἔνθ' ἀνωτ., σελ. 88-89. Πρόκειται περὶ δύο συντόμων ***Ἐπιστολῶν*** τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου πρὸς τοὺς ἀδελφὸν καὶ ἀνεψιὰν αὐτοῦ, Θεόδωρον καὶ Μελπομένην.

13. Τοῦ Αὐτοῦ, **Τὸ Ἡμερολογιακὸν Ζήτημα,** Ἀθῆναι 31.12.1935 (σελίδες 2, 5)[10].

14. Τοῦ Αὐτοῦ, **Ἐπιστολὴ** πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας Νικόλαον Ε', Ἐν Ἱερουσαλὴμ 10 Ἀπριλίου 1936 (σελίδες 10)[11].

15. Τοῦ Αὐτοῦ, **Ἔκθεσις** πρὸς τὴν Διοικοῦσαν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος περὶ τῆς γνώμης τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, Ἀθῆναι 10 Νοεμβρίου 1936 (σελίδες 15).

16. Τοῦ Αὐτοῦ, **Πρὸς τοὺς διανοουμένους** Ὀρθοδόξους Ἕλληνας, 1937 (σελίδες 15)[12].

17. Τοῦ Αὐτοῦ, **Ἀναίρεσις** τοῦ «Ἐλέγχου» τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου, Κάϊρον 1937 (σελίδες 92)[13].

18. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Ἐπιστολὴ*** πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Κυκλάδων Γερμανὸν Βαρυκόπουλον, 9.11.1937 (σελίδες 9)[14].

19. Τοῦ Αὐτοῦ, **Τὸ Ἡμερολόγιον ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν,** Ἐν Ἀθήναις 31 Μαρτίου 1938 (σελίδες 20)[15].

20. Τοῦ Αὐτοῦ, **Τὸ ἀρχαῖον καὶ μεσαιωνικὸν ἑλληνικὸν πνεῦμα ἐν σχέσει πρὸς τὴν θρησκείαν,** Θεσσαλονίκη 1938 (σελί-

---

10. Δημοσίευμα εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑστίαν», βλ. αὐτὸ ἐν Ἠλία Ἀγγελοπούλου-Διονυσίου Μπατιστάτου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 73-75.

11. Ἡ **Ἐπιστολὴ** αὐτὴ εὑρίσκεται εἰς τὸ βιβλίον: Πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, Ὑπομνήματα-Ἐπιστολαὶ-Ἀπολογίαι ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ἰουλιανὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, ἐν Ἀθήναις 1941, καὶ εἰς τὰς σελίδας 27-36.

12. Ἡ ἐργασία αὐτὴ ὁλόκληρος ἔχει ἀναδημοσιευθῆ καὶ εὑρίσκεται ἐν Ἠλία Ἀγγελοπούλου-Διονυσίου Μπατιστάτου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 45-63.

13. Ἡ **Ἀναίρεσις** ἀναφέρεται εἰς τὸ βιβλίον: Σταύρου Καραμήτσου, Ὁ σύγχρονος Ὁμολογητὴς τῆς Ὀρθοδοξίας, Ἀθῆναι 1990, καὶ ἐν σελ. 195, §5. Βλ. τὸ πλῆρες κείμενον Αὐτῆς: Ἅπαντα πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, τ. Α', σελ. 237-302, ἔνθ᾽ ἀνωτ.

14. Βλ. αὐτὴν ἐν Ἠλία Ἀγγελοπούλου-Διονυσίου Μπατιστάτου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 76-84. Ἡ ***Ἐπιστολὴ*** αὐτὴ ἐδημοσιεύθη διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ τευχίδιον: Θεοδωρήτου Μοναχοῦ: Τὸ Ἡμερολογιακὸν Σχῖσμα - Δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ; - Ἀπάντησις εἰς σχετικὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁσιολογιωτάτου ἐν Μοναχοῖς π. Μάρκου Χανιώτου, Ἅγιον Ὄρος - Ἀθῆναι 1973 (9.7.1973). Διὰ τρίτην φορὰν ἐδημοσιεύθη καὶ ἐν Σταύρου Καραμήτσου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 123-135.

15. Ἡ ἐργασία αὐτὴ εὑρίσκεται ἐπίσης εἰς τὸ προαναφερθὲν βιβλίον τῆς ὑποσημειώσεως 11.

δες 60)[16].

21. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Ἀπολογία ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου Ἀθηνῶν...*** τὴν 31.1.1940, κατηγορουμένου ἐπὶ ἀντιποιήσει ξένης ἀρχῆς, (σελίδες 6)[17].

22. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Ἐπιστολή*** πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ Ἐθνικὸν ἡμῶν Κυβερνήτην κύριον Ἰωάννην Μεταξᾶν, 9.2.1940 (σελίδες 3)[18].

23. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Ἀπολογία εἰς τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν,*** μηνυθέντος ὑπὸ τῆς Δ. Συνόδου ἐπὶ ἀντιποιήσει Ἀρχῆς, 29 Μαρτίου 1940 (σελίδες 28)[19].

24. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Ἔφεσις πρὸς τὸν Ἄρειον Πάγον,*** ἐν Ἀθήναις, 1 Ὀκτωβρίου 1940 (σελίδες 23)[20].

25. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Ὑπομνήματα-Ἐπιστολαὶ-Ἀπολογίαι*** ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ἰουλιανὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, Ἐν Ἀθήναις 1941 (ἕκαστον τμῆμα ἔχει ἰδίαν ἀρίθμησιν σελίδων. Σελίδες 131 συνολικῶς)[21].

26. Τοῦ Αὐτοῦ, **Ποιμαντορικὴ Ἐγκύκλιος** πρὸς ἅπαν τὸ Ὀρθόδοξον Χριστεπώνυμον πλήρωμα τὸ ἀκολουθοῦν τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον, Ἀθῆναι 1.6.1944 (σελίδες 15).

27. Τοῦ Αὐτοῦ, **Διασάφησις Ποιμαντορικῆς Ἐγκυκλίου,** Ἀθῆναι, 18.1.1945 (σελίδες 15).

28. Τοῦ Αὐτοῦ, **Ὑπόμνημα** τοῦ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου ἀπολογητικὸν ὑπὲρ ἀναστηλώσεως τοῦ Πατρίου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου καὶ ἄρσεως τύποις τῆς ἐξ αἰτίας τούτου ἐπιβληθεί-

---

16. Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἀναφέρεται εἰς τὸ προαναφερθὲν βιβλίον τῆς ὑποσημειώσεως 13, σελ. 195, §6. Βλ. ἐπίσης: Ἅπαντα πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, τ. Α', σελ. 321-366, ἔνθ᾽ ἀνωτ.

17. Βλ. αὐτὴν ἐν Ἠλία Ἀγγελοπούλου-Διονυσίου Μπατιστάτου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 63-68.

18. Βλ. αὐτὴν ἐν Ἠλία Ἀγγελοπούλου-Διονυσίου Μπατιστάτου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 85-88.

19. Ἡ ***Ἀπολογία*** αὐτὴ εὑρίσκεται ἐπίσης εἰς τὸ βιβλίον τῆς ὑποσημειώσεως 11. Βλ. αὐτὴν καὶ ἐν Σταύρου Καραμήτσου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 136-168, Ἀθῆναι 1990.

20. Ἡ ***Ἔφεσις*** εὑρίσκεται ἐπίσης εἰς τὸ βιβλίον τῆς ὑποσημειώσεως 11. Βλ. αὐτὴν ἐπίσης ἐν Σταύρου Καραμήτσου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 170-194.

21. Τὸ βιβλίον αὐτὸ περιλαμβάνει τὸ ὑπ᾽ ἀριθμὸν 14 (ὡς τρίτον κατὰ σειρὰν παραθέσεως), 15 (ὡς πρῶτον), 19 (ὡς δεύτερον), 24 (ὡς τέταρτον) καὶ 25 (ὡς πέμπτον) προαναφερθέντα Συγγράμματα.

σης κατ᾽ αὐτοῦ ἀκύρου κατ᾽ οὐσίαν καθαιρέσεως ὑπὸ τῆς Αὐτοκεφάλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν μέλλουσαν νὰ συνέλθῃ Πανορθόδοξον Σύνοδον πρὸς ἕνωσιν ἁπασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῷ ἑορτασμῷ τῶν Χριστιανικῶν ἑορτῶν καὶ τῇ τηρήσει τῶν νηστειῶν καὶ τῶν λοιπῶν τελετῶν, 1945 (σελίδες 59)[22].

29. Τοῦ Αὐτοῦ, **Ἀναίρεσις τῆς ἡμερολογιακῆς πραγματείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Δωροθέου Κοτταρᾶ**, τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸ μηνιαῖον περιοδικὸν τοῦ Ἐλλογιμωτάτου κ. Π. Παναγιωτάκου, ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἀρχεῖον τοῦ Κανονικοῦ καὶ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου», Δεκέμβριος 1947 (σελίδες 31).

30. Τοῦ Αὐτοῦ, **Ἀφιεροῦται εἰς τοὺς ἀξιοτίμους Βουλευτὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου,** πρὸς γνῶσιν καὶ διαφώτισιν ἐπὶ τοῦ σοβαροῦ ζητήματος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου, Μάρτιος 1948 (σελίδες 14).

31. Τοῦ Αὐτοῦ, **Διαφωτιστικὴ ἀπάντησις εἰς τὸ Ὑπόμνημα** τῆς Ἱεραρχίας τῆς κρατούσης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐν σχέσει μὲ τὸ ἡμερολογιακὸν ζήτημα. Τὸ ἑορτολόγιον ἀπὸ ἐκκλησιαστικῆς ἀπόψεως, Ἀθῆναι 1948 (σελίδες 31)[23].

32. Τοῦ Αὐτοῦ, **Ὑπόμνημα** πρὸς τὴν Διοικοῦσαν Ἱεραρχίαν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας - Ποῖαι αἱ ἐνδεχόμεναι λύσεις τοῦ Παλαιοεορτολογικοῦ ζητήματος καὶ ποίας συνεπείας συνεπάγεται διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὸ Ἔθνος ἑκάστη ἐξ αὐτῶν, Αὔγουστος 1949 (σελίδες 22).

33. Τοῦ Αὐτοῦ, **Κρίσεις ἐπὶ τῶν τροπολογιῶν ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 1 καὶ 2 τοῦ Σχεδίου Συντάγματος** τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ Συντάγματος τοῦ κ. Κ. Τσάτσου Βουλευτοῦ Ἀθηνῶν, Ἀθῆναι 1949 (σελίδες 16).

34. Τοῦ Αὐτοῦ, **Ὑπόμνημα** τῆς Ἱεραρχίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν..., Ἀθῆναι 1949 (σελίδες 16)[24].

---

22. Βλ. αὐτὴν ἐν Ἠλία Ἀγγελοπούλου - Διονυσίου Μπατιστάτου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 105-164.

23. Ἡ ἐργασία αὐτὴ ἀναφέρεται εἰς τὸ προαναφερθὲν βιβλίον τῆς ὑποσημειώσεως 13, σελ. 195, §9. Βλ. τὸ πλῆρες κείμενο: Ἅπαντα πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, τ. Β' - 1997, σελ. 123-138.

24. Τὸ **Ὑπόμνημα** ἀναφέρεται εἰς τὸ προαναφερθὲν βιβλίον τῆς ὑποσημειώσεως 13, σελ. 195, §11. Βλ. τὸ πλῆρες κείμενο: Ἅπαντα πρώην Φλωρίνης

35. Τοῦ Αὐτοῦ, «**Ἔγγραφον...** πρὸς τὴν κρατικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος», 12/25.8.1950 (σελίδες 2)[25].

36. **Διαμαρτυρία** τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κατὰ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, δι᾽ ἧς ἀποκλείονται τῆς Σχολῆς οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Ἰουλιανὸν Ἑορτολόγιον Φοιτηταὶ τῆς Θεολογίας, Ὀκτώβριος 1950 (σελίδες 16)[5].

37. Τοῦ Αὐτοῦ, **Ἀκριβὴς θέσις τοῦ Ἡμερολογιακοῦ Ζητήματος.** Ἱστορία-Συνέπειαι-Πανελλαδικὸν Συνέδριον, Ἀθῆναι 1950 (σελίδες 95).

38. ***Ἀνοικτὴ Ἐπιστολὴ*** τοῦ Πανιερωτάτου Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Γ.Ο.Χ. πρώην Φλωρίνης κ. Χρυσοστόμου πρὸς τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Σπυρίδωνα, εἰς ἀπάντησιν ὁμιλίας, ἣν ἀπηύθυνεν ὁ Μ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κατὰ τὴν Α΄ Συνεδρίασιν τῆς Νέας Δ. Συνόδου, Ἀθῆναι 1950 (σελίδες 16).

39. ***Ἐγκύκλιοι Ἐκκλησιολογικαί,*** 1935-1950 (σελίδες 21)[26].

40. Τοῦ Αὐτοῦ, **Πραγματεία περὶ τῆς ἄνωθεν ἐκπολιτιστικῆς ἀποστολῆς τῆς Ἑλλάδος** καὶ τῶν αἰτίων τῆς καταπτώσεως αὐτῆς, Μυτιλήνη 1.4.1951 (σελίδες 128)[27].

41. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Ἐπιστολαί,*** 1951 (σελίδες 7)[28].

42. Τοῦ Αὐτοῦ, **Ἀπάντησις εἰς μίαν Διατριβὴν** περὶ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λαρίσης κ. Δωροθέου, Ἀθῆναι 1952 (σελίδες 15)[27].

43. Τοῦ Αὐτοῦ, **Κρίσεις ἐπὶ τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ Κοινωνίας,** Βόλος 1952 (σελίδες 85)[27].

44. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Ἐπιστολαί,*** 1952 (σελίδες 43)[29].

Χρυσοστόμου, τ. Β΄ - 1997, σελ. 139-152, ἔνθ᾽ ἀνωτ..

25. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Πενταπόλεως Καλλιοπίου, σελ. 86-88, ἔνθ᾽ ἀνωτ.

26. Μητροπολίτου Γ.Ο.Χ. Πενταπόλεως Καλλιοπίου, σελ. 65-86, ἔνθ᾽ ἀνωτ.

27. Καὶ οἱ τρεῖς αὐταὶ ἐργασίαι συνετάγησαν, ὅτε ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης εὑρίσκετο ἐξόριστος εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ὑψηλοῦ Μυτιλήνης! (1.2.1951 συνελήφθη καὶ 18.7.1952 ἐπανῆλθε).

28. Βλ. αὐτὰς ἐν Σταύρου Καραμήτσου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 77-84. Πρόκειται περὶ ἑπτὰ ***Ἐπιστολῶν*** πρὸς Σταῦρον Καραμῆτσον ἐκ τοῦ τόπου τῆς δευτέρας ἐξορίας του (Ἱ. Μονὴ Ὑψηλοῦ Μυτιλήνης).

29. Ἅπαντα πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, τ. Β΄ -1997, σελ. 465-508, ἔνθ᾽ ἀνωτ.

45. Τοῦ Αὐτοῦ, **Σύντομος καὶ περιληπτικὴ περιγραφὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ Ζητήματος,** Ἀθῆναι 1953 (σελίδες 10).

46. Τοῦ Αὐτοῦ, **Διαλέξεις** περὶ τῆς ἠθικῆς καταστάσεως καὶ τῆς θείας ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ περὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Ἐθνικῶν Παραδόσεων, Βόλος 1953 (σελίδες 213)[30].

47. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Ἐκκλησιαστικὴ Ἐγκύκλιος*** (15/28.7.1954), Ἀθῆναι 1954 (σελίδες 8).

48. Τοῦ Αὐτοῦ, **Διάλεξις** περὶ τῆς δυνάμεως τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καὶ τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ, Ἀθῆναι 1955 (σελίδες 24)[31].

49. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Διαθήκη,*** ἐν Ἀθήναις 26.8.1955 (σελίδες 3, 5)[32].

50. Τοῦ Αὐτοῦ, ***Ἐγκύκλιοι, Ὑπομνήματα, Ἄρθρα, Ἐπιστολαί*** [33].

● Πλὴν τῆς τελευταίας, ὅλαι αἱ ***Ἐπιστολαὶ*** αὐταὶ ἐγγράφησαν κατὰ τὸ ἔτος 1952, καθ᾽ ὃν χρόνον ἦτο ἐν ἐξορίᾳ εἰς Λέσβον.

30. Τὸ ἔργον αὐτὸ ἀναφέρεται ἐπίσης εἰς τὸ προαναφερθὲν βιβλίον τῆς ὑποσημειώσεως 13, σελ. 195, §17.

31. Ἅπαντα πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, τ. Α′, σελ. 21-36, ἔνθ᾽ ἀνωτ.

32. Βλ. αὐτὴν ἐν Ἠλία Ἀγγελοπούλου-Διονυσίου Μπατιστάτου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 100-103· ἐπίσης καὶ ἐν Σταύρου Καραμήτσου, ἔνθ᾽ ἀνωτ., σελ. 44-46. Ἡμερομηνία Διαθήκης 26.8.1955.

33. Αἱ σελίδες τῶν Συγγραμμάτων τοῦ Καταλόγου, τὸν ὁποῖον παραθέτομεν, ἀνέρχονται περίπου εἰς 1.300, ἐνῶ ὑπολείπονται ἀμέτρητα ἀθησαύριστα Ἄρθρα καὶ λοιπὰ Κείμενα, δηλαδὴ πρόκειται διὰ λίαν σημαντικὴν συγγραφικὴν παραγωγήν, ὅταν ἀναλογισθῇ τις τὴν ἡλικίαν τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου (65 ἕως 85 ἐτῶν), τοὺς διωγμοὺς τοὺς ὁποίους ὑφίστατο, τὴν ἔλλειψιν οἰκονομικῆς ἀνέσεως (οἱ *Καινοτόμοι* τοῦ διέκοψαν καὶ τὴν σύνταξιν) καὶ τὰς δυσκόλους στιγμὰς τῆς Πατρίδος μας εἰς μίαν τόσον κρίσιμον περίοδον (1935-1955).

Ἡ ἀργυρᾶ Λειψανοθήκη,
ἡ περιέχουσα τὰ χαριτόβρυτα
ἱερὰ Λείψανα
τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου,
εὑρισκομένη εἰς τὴν
Ἱερὰν Μονὴν
Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου,
Θρακομακεδόνες Πάρνηθος Ἀττικῆς.

Δέησις
Ἱερᾶς Μονῆς
Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης,
Φυλῆς Ἀττικῆς.
(1973)

Προοιμιάζοντες

Δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἕνεκα! Τριὰς Ἁγία, δόξα Σοι!...

Μὲ βαθειὰ ἐπίγνωσι τῆς ἀδυναμίας μας καὶ εἰλικρινῆ ὁμολογία τῆς πολυειδοῦς ἀνεπάρκειάς μας, φιλολογικῆς-ὑμνογραφικῆς-ποιητικῆς, διευκρινίζουμε ταπεινὰ τὰ ἑξῆς.

* * *

Κατεβλήθη ἐπὶ τούτῳ προσπάθεια, ὥστε τὰ ἱερὰ κείμενα τῆς παρούσης Ἀκολουθίας

- νὰ διατηρήσουν μέν πως τὴν ἀρχαιοπρέπεια τοῦ ὕφους, προκειμένου νὰ μὴν διακοπῇ ἡ συνέχεια τῆς Ὑμνογραφικῆς Παραδόσεώς μας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως
- νὰ εἶναι ἁπλούστερά πως καὶ περισσότερο προσεγγίσιμα στὸν σύγχρονό μας ἀναγνώστη-ἀκροατή, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἐξοικειωμένος μὲ τὴν διαχρονικὴ γλωσσική μας Παράδοσι.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς *Ἀρχῆς* αὐτῆς,

- λέξεις καὶ φράσεις καὶ συντακτικὰ σχήματα *βαρύτατα* ἕως καὶ *ἀκατανόητα* ἔχουν ἐπιμελῶς ἀποφευχθῆ.

* * *

Μία διευκρίνισις.

Ἐσχάτως παρατηρεῖται ἡ αὐξανομένη τάσις νὰ ἐφαρμόζεται στοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς Ὕμνους τὸ σύστημα τῆς *διπλῆς στίξεως*, βάσει τῆς δεοντολογίας τῶν ἐπιστημονικῶν ἐκδόσεων, δηλαδὴ οἱ στίχοι χωρίζονται μὲ *ἀστερίσκους*, διατηρουμένων παραλλήλως τῶν σημείων στίξεως, ὅπου τὸ νόημα ἀπαιτεῖ τοῦτο.

Ἂν καὶ αὐτὴ ἡ *διπλῆ στίξις* εἶναι βεβαίως ὀρθὴ κατὰ τὰ ἄλλα, προετιμήσαμε στὴν παροῦσα Ἱερὰ Ἀκολουθία κατὰ κανόνα τὴν *ἁπλῆ στίξι*, δηλαδὴ ἀποφεύγεται ἡ συνήθης στίξις βάσει τοῦ νοήματος, ἡ δὲ ἀλλαγὴ στίχου ἐμφαίνεται μόνο μὲ τὰ συνήθη σημεῖα στίξεως, ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως: κόμμα, ἄνω τελεία, κάτω τελεία, θαυμαστικό, ἐρωτηματικό.

Προεκρίθη ἡ πρακτικὴ αὐτὴ γιὰ δύο λόγους:

- ἡ πληθὺς τῶν *ἀστερίσκων*, διατηρουμένης καὶ τῆς πληθύος τῶν σημείων στίξεως, ἐπιβαρύνει πολὺ τὰ κείμενα ἐξ ἐπόψεως ὀπτικῆς.
- ἡ *Ἀρχή*, τὴν ὁποία ἐξεθέσαμε προηγουμένως, μᾶς ὡδήγησε στὴν συντακτικὴ ἁπλούστευσι τῶν κειμένων, ὥστε νὰ μὴν ἀπαιτοῦνται κατὰ κανόνα ὅλα τὰ σημεῖα στίξεως, ἐφ᾽ ὅσον ἡ ἀλλαγὴ τῶν στίχων ἔχει ἐπιδιωχθῆ ἐπιμελῶς ἢ νὰ κλείνη νοήματα ἢ νὰ μὴν περιπλέκη συντακτικὰ καὶ νοηματικὰ τὸν Ὕμνο.

Ἄλλωστε, ἡ πρακτικὴ αὐτή, δηλαδὴ τῆς ἀποφυγῆς κατὰ κανόνα πάντων τῶν σημείων στίξεως, διατηρουμένων μόνον στὴν ἀλλαγὴ στίχου, εἶναι κατὰ πάντα σύμφωνος μὲ τὴν ἔντυπη Ὑμνογραφικὴ Παράδοσί μας.

Ὁ πονήσας καὶ ποιήσας,
Ἐλάχιστος Διάκονος
† ὁ Ὠ. κ᾽ Φ. Κ.

Στὴν δευτέρα ἐξορία.
Λέσβος, Μονὴ Ὑψηλοῦ.
(1951-1952)

Ἱερὰ Ἀκολουθία
τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Χρυσοστόμου, τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου καὶ Πρωθιεράρχου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν ἐν Ἑλλάδι

(† 7.9.1955 ἐκ. ἡμ.)

Ψαλλομένη τῇ 7ῃ Σεπτεμβρίου

Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν α΄ Στάσιν τοῦ Καθίσματος Α΄ τοῦ Ψαλτηρίου, ἤτοι τὸ Μακάριος ἀνήρ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια τῆς Θεοτόκου τρία καὶ τοῦ Ἱεράρχου τρία.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων.

Τῆς παγκοσμίου τῷ κόσμῳ, χαρᾶς ἀνέτειλαν, αἱ νοηταὶ ἀκτῖνες, προμηνύουσαι πᾶσι, τὸν ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐν τῇ Γεννήσει Σου Ἄχραντε· Σὺ γὰρ μεσῖτις ἐδείχθης τῆς ἀληθοῦς, εὐφροσύνης τε καὶ χάριτος.

Ἡ προεόρτιος αὕτη, δόξα Σου Ἄχραντε, προκαταγγέλλει πᾶσι, τὰς τῆς Σῆς εὐμενείας, λαοῖς εὐεργεσίας· Σὺ γὰρ τῆς νῦν, εὐφροσύνης ἡ πρόξενος, καὶ τῆς μελλούσης αἰτία χαρᾶς ἡμῖν, καὶ τρυφῆς θείας ἀπόλαυσις.

Ἡ θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἁγνή, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυϊδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ Αὐτῆς.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Φωτοφόρος ἡ Μνήμη Σου, Ἱεράρχα Χρυσόστομε, τοὺς Πιστοὺς συνήγαγε, εἰς Πανήγυριν· ὅτι ἐσχάτοις ἐν ἔτεσι, γενναίως ἐτήρησας, Ἐκκλησίας Διδαχήν, καὶ Πατέρων Θεσπίσματα, καὶ ἐστήριξας, Ὀρ-

θοδόξους στερρᾷ Ὁμολογίᾳ, διωχθεὶς δὲ πολυτρόπως, νῦν ἀπολαύεις τῶν κόπων Σου.

Καινοτόμους κατέπληξας, Ἱεράρχα Χρυσόστομε, καὶ Πιστῶν κατηύφρανας τὴν Ὁμήγυριν, Ὁμολογίας Κηρύγματι, λαμπροῖς δὲ συγγράμμασιν, Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, διεφύλαξας Ἄμωμον, καὶ διέλυσας, τὴν ἀχλὺν διδαγμάτων ἀλλοτρίων, καὶ στεφάνων ἠξιώθης, τῶν ἀμαράντων Θεόσοφε.

Ἐκκλησίαν ὡράϊσας, Ἱεράρχα Χρυσόστομε, τοῖς φαιδροῖς ἀγῶσί Σου, καὶ ἀνέτρεψας, τῶν Καινοτόμων τὸ ὅρμημα, καὶ Ποίμνην ἐφύλαξας, Ὀρθοδόξων ἀβλαβῆ, καὶ τὴν Πίστιν ἀκήρατον· νῦν δὲ ἅπαντας, τοὺς ζηλοῦντας ἐν πόθῳ θεαρέστῳ, καθοδήγει εἰς τὴν τρίβον, Ὁμολογίας θεόφρονος.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Τὸν Κήρυκα τῆς Πίστεως, Ἱεράρχην σοφόν τε καὶ κλεινόν, Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη τῶν εὐσεβῶν, συνδραμόντα ἐν πόθῳ χαρμονικῶς ἀνυμνήσωμεν· Οὗτος γὰρ διέρρηξε, τῶν Καινοτόμων τὸ δόγμα δυνάμει Χριστοῦ. Χρυσόστομε παναοίδιμε, πρόφθασον ταῖς Σαῖς λιταῖς, στηρίζων τὰ τέκνα Σου, ἐν τῇ Πίστει τῶν Πατέρων καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ εἰρήνην δωρούμενος πᾶσι τὴν ἄνωθεν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Προεόρτιον.

Τὴν πάνσεπτόν Σου Γέννησιν, Παναγία Παρθένε ἁγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν· ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἁπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἱκετεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς Σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

* * *

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. γ΄ 1-9.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος.

Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν,

Καὶ ἡ ἀφ᾽ ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ.

Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης·

Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους Ἑαυτοῦ·

Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς.

Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται·

Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ Αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν Αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. ε΄ 15-23, ς΄ 1-3.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ.

Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν.

Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον Αὐτοῦ καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.

Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον·

Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα·

Ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ρομφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ Αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας.

Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπί σκοπὸν ἁλοῦνται·

Καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι.

Ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως.

Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς.

Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία

περιτρέψει θρόνους δυναστῶν.

Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς·

Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν·

Ὅτι ἐδόθη παρὰ τοῦ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου, Ὃς ἐξετάσει ὑμῖν τὰ ἔργα καὶ τὰς βουλὰς διερευνήσει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. δ΄ 7-15.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται·

Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται·

Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος.

Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη·

Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ·

Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον.

Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς·

Ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.

Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον,

Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς Αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις Αὐτοῦ.

* * *

Εἰς τὴν Λιτήν.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Τὸν Ἱεράρχην Πιστοί, δεῦτε καὶ τιμήσωμεν, ἐν ὕμνοις εὐσεβῶς· σήμερον χαρὰν οἱ χοροὶ ἐνδυσάσθωσαν, καὶ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας ὑψούσθωσαν· χαίρουσα ὑμνείτω πληθύς, τὸν νέον Χρυσόστομον, στερῥῶς ἀθλήσαντα· διὸ θείῳ καὶ ἡμεῖς ζήλῳ ζηλοῦντες ὑψώσωμεν

Αὐτόν· Πάτερ θεολόγε σοφέ, μὴ ἐλλίπῃς στηρίζων, οὓς Θεῷ προσέφερες, Ὁμολογίᾳ Σου, διδοὺς ἡμῖν ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Σύμπασα ἡ πληθύς, ἐν χαρμονῇ τιμᾷ τὸν Ἱεράρχην, ᾄσματα ποικίλα ἐξᾴδουσα, ἀθλοφόρον ὑμνοῦσα· Καινοτόμων ἐπιβουλαὶ ἐλαύνονται, καὶ ἐν γῇ καὶ οὐρανῷ χαρὰ γίνεται· ἡ Μάδυτος χαίρει προσφέρουσα, Ποιμενάρχην τὸν θεῖον Χρυσόστομον· Γνησίας δὲ Ἐκκλησίας τὰ τέκνα, δόξῃ καὶ τιμῇ εὐσεβῶς, ἐν ᾠδαῖς θεοπρεπέσι, τὴν Τριάδα ὑμνοῦσιν.

Ἦχος πλ β΄.

Δῶμεν Ἱεράρχῃ κλεινῷ, τῶν εὐσεβῶν αἱ χορεῖαι, στέφανον χάριτος μελωδικῶς, προσκυνοῦντες τῶν Λειψάνων Αὐτοῦ τὴν Θήκην· ᾄσωμεν δὲ ᾄσματα πάντες τῷ Θεῷ, πατερικῶς θεολογοῦντες· Μίαν Ἐκκλησίαν Θεοῦ, Ὀρθοδόξων καὶ Μόνην, καὶ ἐν Μόνῃ σωτηρία.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Εὐφραίνεται ὁ χορός, ὁ τῶν Πατέρων σήμερον· Φῶς γὰρ τῆς Πίστεως, διὰ Σοῦ αὐγάζει ἅπαντας, πλάνης ὦ Χρυσόστομε ὀλοθρευτά, στήριγμα δογμάτων τε τῶν Πατρικῶν· Μίαν Ἐκκλησίαν, διεκήρυξας Μόνην, τὴν Ὀρθόδοξον· τῆς Δύσεως αἱρέσεις, ὡς ἐκτὸς Ἀληθείας ἐδογμάτισας, Πίστιν Ὀρθὴν τοῦ Συμβόλου διακρατήσας.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Προεόρτιον.

Ἐν εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσωμεν, πνευματικῇ κιθάρᾳ· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς τὸ σκότος λύουσα· τοῦ Ἀδὰμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὔας ἡ ἀνάκλησις, τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγή, καὶ τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγή, δι᾽ ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βοήσωμεν Αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ Σοῦ, διὰ Σοῦ, χαριζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον

Ἱστῶμεν Στίχους γ΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Πῶς Σε νῦν τιμήσωμεν Ἅγιε; υἱϊκῶς, Σὺ γὰρ Πατὴρ ἐν Γνησιότητι Πιστῶν· φωτεινῶς, ὅτι τὸ σκότος Σὺ διέλυσας πλανῶν· ἐν μύροις, τοῖς ἀγῶσιν εὐωδίασας· ἐν ὕμνοις, χαρμοσύνης ἡμᾶς ἔπλησας· πολλά Σου γὰρ τὰ Ἐγκώμια, τῆς νήσου Ἴμβρου τὸ καύχημα, Χρυσόστο-

με, Ἐκκλησίας τὸ ἑδραίωμα.

Στίχ α΄. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Τί Σε νῦν καλέσω χρυσώνυμε; Εὐκλεῆ, ὅτι δικαίως Σὲ ἐδόξασε Χριστός· Ὁδηγόν, ὅτι ἐμφρόνως καθωδήγησας Πιστούς· Ποιμένα, τὴν φωνήν Σου ἐγνωρίσαμεν· Πατέρα, τὴν γὰρ Ποίμνην Σου ἐτείχισας· πολλαὶ αἱ κλήσεις Σου Ἅγιε, οἱ στέφανοι ἀναρίθμητοι, Χρυσόστομε, Ὀρθοδόξων τὸ κραταίωμα.

Στίχ β΄. Οἱ Ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ Ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.

Ποίοις Σε στολίσωμεν ἄνθεσι; Νικητής, ἀναδειχθεὶς Καινοτόμων σθεναρός· Συγγραφεύς, κατατροπώσας κραταιῶς συγκρητιστάς· Πατέρων, τὰ Θεσπίσματα ἐτήρησας· τὸ Νέον, Καλανδάριον ἀνήρεσας· ζηλῶν ἐζήλωσας δώματα, καὶ ἄνθη τὰ αἰωνίζοντα, Χρυσόστομε, τῶν Γνησίων ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα. Ἦχος δ΄.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Τὸν Ποιμένα τὸν Καλόν, Ὁμολογίας ἀστέρα φαεινόν, τὸν ἀποσταλέντα ἐσχάτως, τῆς Τριάδος εὐδοκίᾳ· καὶ καταβαλόντα ὀχυρώματα, Σταυροῦ φωτὶ πλάνης τὰ σκότια, τρανῶς δὲ ἀνακηρύξαντα, τῶν Πατέρων Θεσπίσματα. Αὐτὸν τῶν Ὀρθοδόξων ἡ πληθὺς νῦν τιμᾷ, θαυμάσιον Χρυσόστομον ᾄδουσα, θείαις ᾠδαῖς Χριστὸν δὲ μεγαλύνουσα.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Προεόρτιον.

Ἡ παγκόσμιος χαρά, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι᾽ ὑπερβολὴν καθαρότητος, ναὸς Θεοῦ ἔμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

* * *

Ἀπολυτίκια.

Ψάλλομεν τοῦ Ἱεράρχου καὶ τῆς Θεοτόκου.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Γενναίῳ φρονήματι, καὶ θεολόγῳ φωνῇ, κατέβαλες φρύαγμα τῶν Καινοτόμων Σοφέ, καὶ ἤθλησας ἄριστα· κλέος Ἀρχιερέων, ὦ Χρυσόστομε ὤφθης, Πίστιν τῶν Ὀρθοδόξων, στερεώσας ἐσχάτως, ἀμέμπτῳ Ὁμολογία, βίῳ θεόφρονι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον.

Ὁ αὐτός. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκτεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρει τε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνέσατε Αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν. Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

* * *

Εἰς τὸν Ὄρθρον

Καθίσματα.

Ψάλλομεν τοῦ Ἱεράρχου καὶ τῆς Θεοτόκου.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν α΄.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ νέου Χρυσοστόμου χοροὶ τῶν Ὀρθοδόξων, ἐν χαρμονικαῖς μελωδίαις, τιμήσωμεν τὴν Μνήμην, ἐνθέως σαλπίζοντες Πιστοί, κυκλοῦντες δὲ τὰ Λείψανα Αὐτοῦ· Καινοτόμους τὸν αἰσχύναντα κραταιῶς, Θεσπίσμασι τῶν Πατέρων· Μίαν τὴν Ἐκκλησίαν εὐσεβῶς, Μόνην διακηρύξαντα, ῥήσεις δὲ πεπλανημένας γνησίως ὀλέσαντα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Τεχθεῖσα παραδόξως, στειρωτικῶν ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύησας ὑπὲρ φύσιν· ὡραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστός, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν· διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, βοῶσί Σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ νῦν προόδῳ Σου σεμνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ Σου· δόξα τῇ κυοφορίᾳ Σου, μόνη Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν Στιχολογίαν β΄.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Ἱεράρχην τὸν θεῖον ἐγκωμιάσωμεν, Ὁμολογίας τὸν στῦλον καὶ θεολόγον κλεινόν, τὸν ἐν ἤθεσι λαμπροῖς διαβιώσαντα· τῶν Καινοτόμων τὴν ἀχλύν, ὀρθοδόξῳ τῇ φωνῇ, ἐλάσαντα θεοφρόνως· Χρυσόστομον τὸν ἐκ Μαδύτου, Πελαγονίας τὸν Φωστῆρα λαμπρόν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγάλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· Ἦν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βάτον καὶ στάμνον καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ

θρόνον, καὶ μέγα ὄρος, γεννᾶται σήμερον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν θεαυγῆ ζηλωτὴν ὀρθῶν δογμάτων, Ὀρθοδοξίας τὸν Φωστῆρα καὶ Ποιμένα, τὸν Χρυσόστομον πάντες ἀνευφημοῦμεν· τὸ τεῖχος τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἀῤῥαγές, τὸν πύργον Ὀρθοδοξίας τὸν ἀκλινῆ, Οὗ οἱ λόγοι διεῤῥήξαν, ῥημάτων σκότους ἱστόν· βοήσωμεν οὖν ἅπαντες, χαῖρε Ἴμβρου καλλώπισμα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἀνανεώθητι Ἀδάμ, ἀγάλλου Εὔα· ἀνακαινίσθητι Δαβίδ, εὐφραίνου Ἄννα· ἡ γὰρ Μήτηρ τοῦ Κτίστου Σου, τίκτεται παραδόξως· χορεύει καινιζομένη πᾶσα ἡ γῆ, καὶ χαίρει στολιζομένη νέαν στολήν· πᾶσα γλῶσσα χορεύουσα, βοάτω νῦν τῇ Μαριάμ, μακάριος ὁ οἶκος Δαβίδ· ὅτι τρέφει τὴν τροφὸν τῆς Ζωῆς.

* * *

Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὄρθρου.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Οἱ ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται. (δὶς)

Στίχ. Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

Οἱ ἱερεῖς Σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί Σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον. Βλέπε Ἰανουαρίου Λ΄, τὸ τοῦ Ὄρθρου, Ἰωάν. ι΄ 9-16.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 23.

Ὁ Ψαλμὸς Ν΄.

Δόξα.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. β΄.

Ἱεράρχην γλυκύφθογγον θείοις ὕμνοις, ἅπαντες τιμῶμεν, Χρυσόστομον λαμπρόν, καὶ χρυσοῤῥόα Ποιμένα, καὶ στῦλον τῆς Ἀληθοῦς Πίστεως, τὴν πλάνην διαλύσαντα, τῆς Τριάδος Χάριτι.

* * *

Οἱ Κανόνες.

Ὁ τῆς Θεοτόκου Προεόρτιος, μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ζ΄ καὶ ὁ τοῦ Ἱεράρχου, ἄνευ Εἱρμῶν εἰς δ΄.

Τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Γέννησιν ὑμνῶ τῆς Θεόπαιδος Κόρης. Ἰωσήφ».

Ἦχος δ΄.

Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός·

«Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα». (δὶς)

Γηθόμενοι σήμερον, μετ᾽ εὐφροσύνης ὑμνήσωμεν, τὸ θεῖον Γενέθλιον, τῆς Θεομήτορος· καὶ γὰρ τέτοκε, χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, λύπην Προμήτορος ἐξαφανίσασα.

Ἐκ στείρας προέρχεται, τῆς ἁμαρτίας ἡ στείρωσις, ἣν νόμος προέγραψε, καὶ τὰ κηρύγματα, προεδήλωσαν, τῶν θείων θεηγόρων, ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ παναμώμητος.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τοῦ Βασιλέως γεγένησαι, ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν αὐτοῦ ποιούμενος, οἰκητήριον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, πιστοὺς ἀπεργάσεται ὁ ὑπερούσιος.

Νυμφὼν ὡραιότατος, θρόνος Θεοῦ ὑψηλότατος, ἐδείχθης Θεόνυμφε, ἐν ᾧ καθίσας σαρκί, τοὺς καθημένους, ἐν σκότει ἀπωλείας, ἐγερεῖ πρὸς γνώσεως, φῶς ἀγαθότητι.

Τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· «Χρυσοστόμῳ. Πόνος Κυπριανοῦ».

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὠδὴ α΄. Ὁ Εἱρμός. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ·

Χεῖρα μεμολυσμένην, νοῦν τεθολωμένον, ἁπλανῇ γραφῇ, Σὺ ὦ Τριὰς ὁδήγει, τοῦ ὑμνῆσαι, τὸν νέον Χρυσόστομον. (δὶς)

Ῥήτορα θεοφόρον, πλάνης καθαιρέτην, ἐν χρυσαῖς τομαῖς, καὶ τῇ Θεοῦ δυνάμει, ἀσιγήτως, τιμῶμεν ἐν ᾄσμασιν.

Θεοτοκίον.

Ὕμνοις χαριστηρίοις, γνήσιόν Σου δοῦλον, καὶ λιταῖς Αὐτόν, τὸν εὐλαβῆ Ποιμένα, νῦν ὑψοῦμεν, πρεσβείαις Σου Δέσποινα.

Καταβασία· Σταυρὸν χαράξας.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός·

«Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε Συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε». (δὶς)

Ἡ γῆ ἡ κατάκαρπος, ἐκ γῆς ἀκάρπου γεννᾶται, ἥτις καρπογονήσει, τὸν γεωργὸν τῶν

ἀγαθῶν, καὶ ζωηφόρον ἄσταχυν, τὸν τρέφοντα πάντας θείῳ νεύματι.

Σήμερον ἐβλάστησε, τῆς Παρθενίας ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀνθήσει ἄνθος, ὁ φυτουργὸς ἡμῶν Θεός, τὰ πονηρὰ βλαστήματα, ἀποτέμνων ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Ἴδε τὸ ἀλάξευτον, ὄρος ἐκ πέτρας ἀγόνου, ἀποτεχθὲν τὸν λίθον, καρπογονεῖ τὸν νοητόν, ὃς συντριβὴν ἐργάσεται, τῶν ξοάνων πάντων τοῦ ἀλάστορος.

Νόμου προχαράγματα, Σὲ προεδήλωσαν Κόρη· τὸν νομοδότην Σὺ γάρ, νομίμων δίχα ἐν γαστρί, κυοφορεῖς τηροῦντά Σε, ὑπὲρ λόγον ἄφθορον ἀμίαντον.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σύμπασα ὁμήγυρις, τῶν Ὀρθοδόξων Χρυσόστομε, ἐν τῷ Φωτί, θείῳ τῆς Τριάδος, προσκυνεῖ Σου τὰ Λείψανα. (δὶς)

Ὅλως ἠκολούθησας, ἡμῶν Σωτῆρι Χρυσόστομε, Ὦ στερεῶς, ἅπας ῥιζωμένος, τοῖς Πατρώοις ἐνέμεινας.

Θεοτοκίον.

Στήριξον Πανάμωμε, ἐν Εὐσεβείᾳ τὰ τέκνα Σου, Σὺ ἀληθῶς, θείων Ἀποστόλων, καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Καταβασία· Ῥάβδος εἰς τύπον.

* * *

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Προεόρτια.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἄλυτος, τοῦ οὐρανίου Νυμφίου, τίκτεται, ἀπὸ τῆς στείρας θεοβουλήτως, ὄχημα, τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐτρεπισθῆναι· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προωρίσθη, ἡ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως Ζωῆς.

Οἶκος τῆς Θεοτόκου.

Τῇ στειρευούσῃ καρπὸς ἐδόθη ἡ θεόπαις Μαρία· Ἣν προεῖδόν ποτε θεῖοι Προφῆται ἐν Πνεύματι· Ταύτην ἡμεῖς σήμερον ὁρῶντες, ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἄννης σκιρτῶσαν, σὺν τῷ πιστῷ Ἰωακείμ, νοητῶς πρὸς ἑστίασιν συνέλθωμεν, καὶ τοὺς πόῤῥω καλέσωμεν, λέγοντες· Τοῦ κόσμου νῦν ἡ ἀνάκλησις, ἐξ ἀκάρπου γαστρὸς ἀνεβλάστησεν, ἡ θεία πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως Ζωῆς.

* * *

Καθίσματα.

Τοῦ Ἱεράρχου· καὶ τῆς Θεοτόκου, Προεόρτιον.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τὰς ζοφερὰς τῶν Δυτικῶν ἐλέγξας πλάνας, καὶ Καλανδάριον τὸ Νέον ἀπελάσας, ἀνεδείχθης προστάτης τῆς Ὀρθοδοξίας· τὰ Μύρα τῶν Σῶν Λειψάνων τὰ ἱερά, πληροῦσι πάσας καρδίας θείου Φωτός, καὶ τὸν ζόφον διώκουσι, δογμάτων πλάνης ἐχθροῦ· κραυγάσωμεν οὖν ἅπαντες, χαῖρε θεῖε Χρυσόστομε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραινέσθω· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός, ἐν γῇ ἐτέχθη, ἡ θεόνυμφος Αὕτη ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στεῖρα βρέφος θηλάζει τὴν Μαριάμ· καὶ χαίρει ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰωακείμ, Ῥάβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστός, ἐβλάστησεν ἐκ ῥίζης Δαυΐδ. Ὄντως θαῦμα παράδοξον!

* * *

Κανόνων συνέχεια.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός·

«**Ὁ** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ Παρθένῳ καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγάζοντας· δόξα Χριστὲ τῇ δυνάμει Σου». (δὶς)

Ὑπερτέρα τῶν Ἀγγέλων ἐπὶ γῆς Κόρη τίκτεται, ἐν ἁγιωσύνῃ οὖσα καὶ καθάρσει ἀσύγκριτος, Ἥτις τὴν κάθαρσιν πάντων Χριστὸν τέξεται, ἁγιότητα, καὶ παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Μακαρία ἡ κοιλία ἡ τῆς Ἄννης γεγένηται· τὴν γὰρ ἐν κοιλίᾳ μέλλουσαν χωρεῖν τὸν μακάριον, καὶ μὴ χωρούμενον Λόγον, ἀπεγέννησεν, ἀναγέννησιν, πᾶσι πιστοῖς παρεχόμενον.

Νῦν ὁ ζόφος τῆς κακίας, ἐκμειοῦσθαι ἀπάρχεται· ἡ γὰρ τοῦ ἡλίου ἔμψυχος νεφέλη ἀνέτειλε, στειρωτικῶν ἐκ λαγόνων, ἡ πανάμωμος· Ἧς τὴν γέννησιν, τὴν φωταυγῆ ἑορτάσωμεν.

Ὡς κατάκαρπον ἐλαίαν, τὴν ἐκ ῥίζης βλαστήσασαν, Ἰεσσαὶ Παρθένε, Ἄννα Σὲ βλαστάνει βλαστάνουσαν, τὸν ἐλεήμονα Λόγον, Οὗ τὸ ἔλεος, καὶ ἡ ἀλήθεια, διὰ παντός προπορεύεται.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Τῆς Πίστεως Προστάτης, λόγοις Σου ἐδείχθης, καὶ πάσης Ἐκκλησίας, Πρόμαχος παμμά-

καρ, ὑπερορίας ὑπέμεινας, καὶ καθεῖλες, τῶν Καινοτόμων ὀχυρώματα. (δὶς)

Ὁ νέος Ἀληθείας, Ἄτλας καὶ Ἡγήτωρ, καὶ Πρόεδρος κατέστης, Πίστεως Γνησίας, Μοναδικὸν δὲ ἐκήρυξας, Ἐκκλησίας, Συγκρητιστῶν Σὺ ἀπεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Μετάνοιάν μοι δίδου, Μῆτερ τοῦ Σωτῆρος, ῥοαῖς δὲ τῶν δακρύων, κάθαρον τὸν ῥύπον, καὶ τοῦ νοός μου τὴν σκότωσιν, καὶ καρδίας, τοῦ ἀνυμνεῖν Σου τὰ θαυμάσια.

Καταβασία· Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός·

«**Ἐ**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ Σου· Σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί Σε, σωτηρίαν βραβεύουσα». (δὶς)

Τὸ ἐσφραγισμένον νῦν βιβλίον ἀποτίκτεται, ὅπερ ἀναγνώσεται οὐδόλως, φύσεως νόμῳ βροτὸς τηρούμενον, Λόγου εἰς κατοίκησιν καθώς, βίβλοι προεδήλωσαν, θεηγόρων ἐν πνεύματι.

Ἡ ἄμπελος σήμερον, ἐτέχθη ἡ σωτήριος, ἥτις τὸν ἀκήρατον ἀνθήσει, βότρυν τὸν θεῖον, γλεῦκος προχέοντα, ἐξ οὗ πᾶς ὁ πίνων μυστικῶς, θείαν καὶ σωτήριον, εὐφροσύνην καρπώσεται.

Σκιρτήσατε Ἄγγελοι, ἀνθρώποις συγχορεύοντες· σήμερον ἐκ στείρας ἡ Παρθένος, ἀποτεχθεῖσα τὴν λύπην ἔπαυσε, καὶ προοιμιάζεται χαράν, τοῖς πανηγυρίζουσι, τὴν Αὐτῆς θείαν γέννησιν.

Θεῖος προδιέγραψε, Προφήτης προδηλότατα, τόμον Σε καινὸν ἐν ᾧ δακτύλῳ, Λόγος πατρῴῳ, Κόρη γραφήσεται, βίβλῳ καταγράφων τῆς ζωῆς, πάντας ἀγαθότητι, τοὺς Αὐτῷ πειθαρχήσαντας.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν Σοι.

Ὡράϊσας τὴν Ποίμνην Σου Ἅγιε, δοὺς εἰς Αὐτήν, πλοῦτον τῶν Λειψάνων Σου, δι᾽ Ὧν προχέονται θαύματα. (δὶς)

Προτάσεις Καινοτόμων ἀπέῤῥιψας, δόξαν μισῶν, καὶ μιμούμενος Χριστόν, Μαδύτου γόνε πανθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Ὁρῶν με κατακείμενον Δέσποινα, δοῦλον τὸν Σόν, ἔγειρον ταῖς Σαῖς λιταῖς, Μητέρα ἄλλην οὐκ ἔχομεν.

Καταβασία· Ὦ τρισμακάριστον ξύλον.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός·

«**Τ**ὴν θείαν ταύτην καὶ πάν-

τιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ Αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες». (δὶς)

Ἐτέχθη σήμερον γέφυρα, μετάγουσα πρὸς φῶς τὸ ἀνθρώπινον, κλῖμαξ οὐράνιος, ὄρος Θεοῦ ἐμφανέστατον, ἡ Θεοτόκος Κόρη Ἣν μακαρίσωμεν.

Ὁ κόχλος Ἄννα προήγαγε, πορφύραν τὴν τὸ ἔριον βάψασαν, τῆς σωματώσεως, τοῦ Βασιλέως εἰς ὕστερον, Ἣν ἐπαξίως πάντες ὑμνολογήσωμεν.

Πηγὴ νυνὶ προελήλυθε, ῥανίδος ἐκ μικρᾶς ἡ Πανάμωμος, Ἥτις τὴν ἄβυσσον, τῆς σωτηρίας κυήσασα, πολυθεΐας παύσει ἄπειρα ῥεύματα.

Ἀκάρπου ῥίζης ἐβλάστησας, καὶ πρόῤῥιζον κακίας τὴν ἄκανθαν, τῷ ὑπὲρ φύσιν Σου, θείῳ βλαστῷ ἐναπέτεμες, Θεογεννῆτορ Κόρη ἀειμακάριστε.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὠδὴ ς΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Νεκρώσας Καινοτόμων τὰς ὁρμάς, φωτὶ τῷ τῆς Χάριτος, θεῖε Χρυσόστομε, εὐχαρίστως ὁ Λαός, νῦν γεραίρει Σε. (δὶς)

Ὁ νέος τῆς Γνησίας Κιβωτοῦ, Ἱεράρχης ἔμπλεως Πνεύματος ἄνωθεν, θεολόγων ἡ φωνή, ἡ στεντόρειος.

Θεοτοκίον.

Στενάζουσαν, ψυχήν μου ὦ Ἁγνή, νῦν ἐλπίδος πλήρωσον, νοῦν μου δὲ αὔγασον, Χρυσοστόμου ταῖς λιταῖς, τοῦ συλλήπτορος.

Καταβασία· Νοτίου θηρός.

* * *

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ τὸν Θεοπρόβλητον, Ὁμολογίας Ὀρθοδόξου θεῖον ἔρεισμα, Ζηλωτῶν Σε αἱ χορεῖαι ἀνευφημοῦμεν· τὴν δὲ Μνήμην Σου τιμῶντες ὦ Χρυσόστομε, Σὲ γεραίρομεν ἡμῶν τὸ περιτείχισμα· καὶ κραυγάζομεν· Χαῖρε Πάτερ θεόστεπτε.

Οἶκος.

Ἄγγελος καὶ Προστάτης, Ὀρθοδόξων ἐφάνης, ἐσχάτως θεοδώρητος Πάτερ, καὶ τῆς Θεολογίας αὐγαῖς, Καινοτόμων λήρους τοὺς δεινοὺς ἤλασας, καὶ ἅπαντας διήγειρας, τοῦ βοᾶν Σοι εὐφροσύνως ταῦτα·

Χαῖρε δι᾽ οὗ κατῃσχύνθη ἡ πλάνη,

Χαῖρε δι᾽ οὗ ἡ Ἀλήθεια λάμπει·

Χαῖρε Ὀρθοδόξων ἁπάντων παράκλησις,

Χαῖρε Καινοτόμων ἡ τελεία ἀναίρεσις·

Χαῖρε τεῖχος ἀῤῥαγέστατον Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ,

Χαῖρε φάρος τηλαυγέστατος Ἀληθείας τοῦ Θεοῦ·

Χαῖρε ὅτι διώκεις τὰς αἱρέσεις ἁπάσας,

Χαῖρε ὅτι στηρίζεις Εὐσεβείας τοὺς λάτρας·

Χαῖρε Πατὴρ καὶ ῥήτωρ θεόληπτε,

Χαῖρε λαμπτὴρ σοφίας ἀκοίμητε·

Χαῖρε δι᾽ οὗ ἀπελαύνεται ζόφος,

Χαῖρε δι᾽ οὗ θεῖος ἅπτεται πόθος·

Χαῖρε Πάτερ θεόστεπτε!

Μηνολόγιον.

Τῇ Ζ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Χρυσοστόμου τοῦ Νέου, τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου, τοῦ Πρωθιεράρχου καὶ Θεοῤῥήμονος Ἡγήτορος τῆς ἐν Ἑλλάδι Γνησίας Ὀρθοδοξίας.

Στίχοι

Ἐν ἑβδόμῃ Χρυσόστομος τὸν δρόμον τετέλεκε,

Λαβὼν στεφάνους ἀποκειμένους νίκης·

Θείᾳ δόξῃ πρὸς Τριάδα Ἁγίαν ἐν χαρᾷ ἀναβέβηκε,

Δεδωκὼς Παραθήκην τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις.

Συναξάριον

Οὗτος, ὁ μέγας ἐν Ὀρθοδόξῳ Ὁμολογίᾳ, ὁ χρυσοῦς ἐν γλώσσῃ τε καὶ σοφίᾳ καὶ βίῳ Ἀρχιερεὺς τοῦ Ὑψίστου, ἦν ἐκ Μαδύτου τῆς εὐάνδρου Θράκης, γεννηθεὶς ἐξ εὐσεβῶν γονέων Γεωργίου καὶ Μελπομένης Καβουρίδου, κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ἑβδομηκοστὸν (1870).

Ἐλθὼν εἰς τὴν ζωήν, καθ᾽ ἣν ἡμέραν τιμᾶται ὁ Μέγας Φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐν Πατράσι περιάκουστος, ἐν δὲ Πατριάρχαις κορυφαιότατος Ἰωάννης, ὁ καὶ δικαίως προσωνυμηθεὶς Χρυσόστομος, ὁ νέος οὗτος Χρυσόστομος ἐδείχθη ἐραστὴς τῆς ἄνωθεν σοφίας, ἅμα δὲ καὶ ζηλωτὴς θερμότατος τῆς διακονίας εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, μιμητὴς οὕτω γενόμενος τοῦ καὶ ἰδιαιτέρου προστάτου Αὐτοῦ, φερωνύμως ζήσας, διδάξας καὶ ὁμολογήσας.

Ἐσπούδασεν, ἀριστεύων ἐν πᾶσι, τὴν ἱερὰν ἐπιστήμην εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τῆς Χάλκης ἐν Κωνσταντινουπόλει, διετέλεσε Πρωτεύων Διάκονος τῶν Πατριαρχείων, Ἱεροκήρυξ Πανόρμου, Μέγας Πρωτοσύγκελλος τῶν Πατριαρχείων καὶ ἐχειροτονήθη ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἐνακοσιοστῷ ὀγδόῳ (1908) Ἐπίσκοπος Ἴμβρου, μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη προήχθη εἰς Μητροπολίτην Πελαγονίας τῆς Μακεδονίας καὶ ἀργότερον διετέλεσε Μητροπολίτης Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου, ἐν συνεχείᾳ δὲ Μητροπολίτης Φλωρίνης, παραιτηθεὶς ἐν τέλει διὰ λό-

γους ὑγείας μετὰ ἕξ ἔτη ποιμαντορίας (1932).

Νεύσει θείᾳ, κατὰ τὸ ἔτος χιλιοστὸν ἐνακοσιοστὸν τριακοστὸν πέμπτον (1935), τοὺς οἴακας δεξάμενος τῶν ἀρνησαμένων τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ τετάρτου (1924) υἱοθετηθεῖσαν Ἡμερολογιακὴν Μεταρρύθμισιν καὶ στερρῶς ἐχομένων τοῦ Πατροπαραδότου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου, τοῦ καὶ Συνοδικῶς θεσπισθέντος, παρὰ τὸ προκεχωρημένον δὲ τῆς ἡλικίας Αὐτοῦ, ἠγωνίσθη σθεναρῶς διὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ὁμολογίαν καὶ κατὰ τῆς Καινοτομίας ἐπὶ ὅλην εἰκοσαετίαν, μάλιστα δὲ ἐξορισθεὶς δίς, ἐν ἔτεσι χιλιοστῷ ἐνακοσιοστῷ τριακοστῷ πέμπτῳ (1935) καὶ χιλιοστῷ ἐνακοσιοστῷ πεντηκοστῷ πρώτῳ (1951).

Ὁ ἀκλινὴς οὗτος πρόμαχος τῆς Γνησίας Ὀρθοδοξίας, ἀναδειχθεὶς εἰς φαεινοτάτην ἐκκλησιαστικὴν καὶ ἐθνικὴν Μορφήν, ῥήτορα γλαφυρώτατον καὶ συγγραφέα πολυγραφώτατον, ἐλεγκτὴν τῶν ἀθέσμως καινοτομησάντων καὶ καθαιρέτην τῶν τῆς Δύσεως αἱρέσεων καὶ πλανῶν, ἐν οἷς καὶ τὸ Νέον Καλανδάριον, ἐκοιμήθη ἀγωνιζόμενος ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίνων ἐπάλξεων τῆς Ἁγίας Πίστεως ἡμῶν κατὰ τὸ ἔτος χιλιοστὸν ἐνακοσιοστὸν πεντηκοστὸν πέμπτον, ἐν μηνὶ Σεπτεμβρίῳ καὶ ἡμέρᾳ ἑβδόμῃ (7.9.1955), φέρων πολλαπλοῦς τοὺς στεφάνους τῆς θείας δόξης, καταλιπὼν δὲ μνήμην Ὁσίου καὶ Μάρτυρος τῆς Ὀρθοδόξου Παραδόσεως.

Ἡ Σύναξις Αὐτοῦ τελεῖται κατ᾽ ἔτος εἰς τὴν ἱερὰν καὶ σεβασμίαν γυναικείαν Μονήν, τὴν ἀφιερωμένην εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου, ἄνωθεν τῶν Ἀχαρνῶν τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, παρὰ τὰς νοτίους ὑπωρείας τοῦ ὄρους Πάρνηθος, ἔνθα καὶ τὸ σεπτὸν Αὐτοῦ μνῆμα, ὡς καὶ τὰ χαριτόβρυτα καὶ εὐωδιάζοντα Αὐτοῦ ἱερὰ Λείψανα.

Ταῖς Αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Κανόνων συνέχεια.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός·

«**Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ». (δὶς)

Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα μακαρίζονται, ἀποκυήσαντες, τὴν μακαρίαν σαφῶς, ἁγνὴν Θεομήτορα, Λόγον κυήσασαν, τὸν Μακάριον, τὸν μακαρίους ἅπαντας, τοὺς πιστοὺς ἀποτελοῦντα.

Δῶρον τίμιον ἐκτήσαντό Σε Πάναγνε, οἱ Σοὶ γεννήτορες, τὴν συλλαβοῦσαν Θεόν, τὸν καταπλουτίσαντα, δωρεαῖς κρείττοσι, τοὺς κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ μαστοί σου ὑπὲρ οἶνον ἀγαθώτατοι, Ἄννα θεόκλητε, ὅτι

μαστοῖς ἀγαθοῖς, τὴν τὸν ἀγαθώτατον Λόγον θηλάσασαν, σὺ ἐθήλασας, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος, καὶ πνοῆς τροφέα πάσης.

Σκίρτα κροῦε τὴν κινύραν σου θεόπνευστε, Δαυϊδ καὶ χόρευε· ἡ κιβωτὸς γὰρ ἰδού, ἣν πάλαι προήγγειλας, ἐκ στειρευούσης γαστρός, προελήλυθε, τῷ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως, καὶ Θεῷ τετηρημένη.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Κήρυκα Γνησίων Ὀρθοδόξων, Σὲ ἀνέδειξε Χρυσόστομε παμμάκαρ, τῶν Πιστῶν ἡ φροντίς, καὶ Πίστεως οἱ κόποι, ἡμεῖς δέ Σε γεραίρομεν, ὡς σοφὸν Οἰακοστρόφον. (δὶς)

Ὕμνους Σοι πέμπομεν ἐνθέως, προσκυνοῦντες τῶν Λειψάνων Σου τὴν Θήκην, τῶν Σῶν τέκνων πληθύς, καὶ χαίρουσα βοᾷ Σοι· Συγκρητιστῶν καθαίρεσις, Σὺ Χρυσόστομε ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον.

Παῦσον τὸν κλύδωνα Παρθένε, καὶ ἀθλίας μου ψυχῆς τὴν τρικυμίαν, καὶ ἐλπίδος Σεμνή, νῦν ἔμπλησον βοῶντα· ἁμαρτανόντων εὔδιε, ὁ Λιμὴν εὐχαριστῶ Σοι.

Καταβασία· Ἔκνοον πρόσταγμα.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός·

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Κινήσωμεν γλῶτταν ὑμνῳδίαις, τὸ θεῖον Γενέθλιον γεραίροντες, τῆς τὸν ὑπερύμνητον, Λόγον καὶ ὑπέρθεον, σωματωσάσης Πνεύματι, καὶ ἀνακράξωμεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ θεῖοι σκιρτήσατε Προφῆται, τιμῶντες Παρθένου τὸ Γενέθλιον· Αὕτη γὰρ ἐπλήρωσε, πάντα τὰ κηρύγματα, τὸν ὑφ᾽ ὑμῶν δηλούμενον ἀποκυήσασα, Χριστὸν τὸν τοῦ παντὸς Βασιλέα, Ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥήξατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην, Ἀπόστολοι Μάρτυρες χορεύσατε, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι, νῦν ἀγαλλιάσθητε, τῷ Γενεθλίῳ σήμερον τῆς τοῦ Κυρίου Μητρός, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἤνθησε τὸ μῆλον τὸ εὐῶδες, τὸ ῥόδον τὸ θεῖον πεφανέρωται, καὶ κατευωδίασε, σήμε-

ρον τὰ πέρατα, καὶ τὸ δυσῶδες ἔπαυσε, τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἡ Πάναγνος καὶ Μήτηρ τοῦ Λόγου, Ἣν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στειρεύουσα φύσις τῶν ἀνθρώπων, σεπτῶν χαρισμάτων θείου Πνεύματος, σήμερον εὐφράνθητι, στείρας τὴν Θεόπαιδα, ἀποτεχθεῖσαν βλέπουσα καὶ ἀναβόησον· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Ῥητορευόντων τὸ κλέος καὶ θεολόγων, ὁ θεοπνεύστως στηρίξας, τὰ τῶν Πατέρων Θεσπίσματα, θεμελίῳ ἀσείστῳ, τιμάσθω Χρυσόστομος. (δὶς)

Ἱλαστηρίους ἐνέγκας τῷ Παρακλήτῳ, καὶ προσελκύσας τὴν Χάριν, Ὀρθοδοξίας Χρυσόστομε, Ἐκκλησίαν ὡς Μίαν, καὶ Μόνην ἐδίδαξας.

Θεοτοκίον.

Ἀπανταχοῦ Σε κηρύττω ἐν εὐλαβείᾳ, ὡς τοῦ ἐχθροῦ καθαιρέτιν, καὶ χορηγὸν τῆς θεώσεως, Χρυσοστόμου δὲ κόπους, θεόθεν βραβεύουσαν.

Καταβασία· Εὐλογεῖτε, Παῖδες.

Τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός·

«Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε».

Ἴδε τοῦ Θεοῦ, ὁ τόπος ὁ ἅγιος προφανῶς δέδεικται· πόλις ἡ περίδοξος, τοῦ Βασιλέως ἀνῳκοδόμηται, ὁ φωταυγὴς Παράδεισος, φαιδρῶς ἐξήνθησε, Παραδείσου, πρόξενος ὑπάρχουσα, πρὸς Θεόν τε ἀνθρώπων οἰκείωσις.

Ὤφθη ἡ λαμπάς, λυχνία τε σήμερον, ἡ χρυσαυγίζουσα, φῶς τὸ προαιώνιον, ἐν ᾗ οἰκῆσαν, τοὺς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν, καταφωτίσει παύσει τε, τῆς ἀθεΐας ἀχλύν, καὶ ἡμέρας, πάντας ἀπεργάσεται, κοινωνοὺς ἀληθῶς διὰ πίστεως.

Σήμερον ἡ γῆ, χορεύει· τὸν νέον γάρ, οὐρανὸν ἔβλεψε, Θεοῦ τὸν τερπνότατον, ἀποτεχθέντα· ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκί, τῶν οὐρανῶν ἐπέκεινα, ἀναβιβάσει βροτούς, καὶ θεώσει, πάντας ἀγαθότητι· Ὃν ὑμνοῦντες πιστῶς μεγαλύνομεν.

Ἡ περικαλλής, δυὰς ἀνεβλάστησεν, Ἄννα καὶ Ἰωακείμ, δάμαλιν τὴν ἄσπιλον, ἐξ Ἧς ὁ μόσχος ὁ σιτευτὸς προελθών, ὑπὲρ τοῦ κόσμου τέθυται, αἴρων τὰ πταίσματα, τῶν ἀνθρώπων, τὰς προσαγομένας τε, καταπαύων θυσίας τοῖς δαίμοσι.

Φώτισον ἡμᾶς, τὸ Φῶς ἡ κυήσασα τοὺς τὴν φωσφόρον Σου, Γέννησιν ἐν Πνεύματι, Θεογεννῆτορ πανηγυρίζοντας, καὶ τοῦ φωτὸς τοῦ μέλλοντος, δεῖξον ἁγνὴ κοινωνούς· καὶ εἰρήνην, βράβευσον καὶ λύτρωσιν, τῶν δεινῶν μητρικαῖς ἱκεσίαις Σου.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Νόσον αἱρέσεως δεινῆς, ὑψηλῷ τῷ κηρύγματι, θεῖε Χρυσόστομε, Σταυροῦ δυνάμει ὅλως ἀπέκρουσας, καὶ ἠγωνίσθης σθεναρῶς, ἀθλήσεως σκάμματι, διὸ ὡς Μάρτυρα, Ὀρθοδόξων, οἱ χοροί Σε δοξάζομεν. (δὶς)

Ὅλος ὁ βίος Σου κλεινός, Ἀποστόλων καὶ Πατέρων Διάδοχε, Ἤθει καὶ Δόγμασιν· ὡς Φῶς καὶ Πόλις Χάριτι ἔλαμψας, καὶ καταλέλοιπας Πιστοῖς τὰ θεῖά Σου Λείψανα, διὸ ἡ Μνήμη Σου, διαμένει χρυσαυγῶς αἰωνίζουσα.

Θεοτοκίον.

Ὕψωσον δόξῃ καὶ τιμῇ τῶν Γνησίων Ὀρθοδόξων Διδάγματα, πλάνης δὲ δόγματα, ταχέως κατάβαλε καὶ ἀφάνισον, ἵνα Τριάδος τῷ Φωτί, Παρθένε Θεόνυμφε, τὸ θεῖον Κήρυγμα, Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ μεγαλύνηται.

Καταβασία· Μυστικῶς εἶ, Θεοτόκε.

Καὶ Ἑτέρα· Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου.

* * *

Ἐξαποστειλάρια.

Τοῦ Ἱεράρχου· καὶ τῆς Θεοτόκου, Προεόρτιον.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος β΄. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τὸν Ἱεράρχην ἅπαντες, Χρυσόστομον τιμῶμεν, Στήλην καὶ Στῦλον ἄσειστον, ὄντα Ὀρθοδοξίας· λαβὼν γὰρ θείαν Σοφίαν, ῥήματα Καινοτόμων, καθεῖλε καὶ ἀπήλασεν, ἐξ Αὐλῆς τῆς Ἁγίας· καὶ εἰς ἡμᾶς, τὴν λαμπρὰν παρέδωκε Παραθήκην, Πατέρων τὰ Θεσπίσματα, πάντα διαφυλάττειν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὅμοιον.

Ἀγάλλου κτίσις ἅπασα, τὴν χαρὰν αἰσθομένη, ἐξ Ἄννης τῆς θεόφρονος, ἥτις λέγεται Χάρις, Ἰωακείμ τε τοῦ θείου, τίκτεσθαι παρ᾽ ἐλπίδα, Μαρίαν τὴν πανάχραντον καὶ ἁγνὴν Θεοτόκον· Ἧς ὁ καρπός, σωτηρία γέγονε τοῖς ἀνθρώποις, Χριστὸς ὁ σαρκωθεὶς Θεός, ἐξ Αὐτῆς ἀπορρήτως.

* * *

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἱστῶμεν Στίχους ζ΄, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Στίχου· «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς...», ψάλλομεν δὲ τῆς Θεοτόκου Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, Προεόρτια· καὶ τοῦ Ἱεράρχου τρία.

Τῆς Θεοτόκου. Προεόρτια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὦ τοῦ παραδόξου.

Ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς ἐξ ἀγόνου μητρός, καὶ ἀκάρπου στειρώσεως, ῥάβδος ἄνθος φέρουσα, ἀναφύεται σήμερον, ἡ Θεομήτωρ καὶ ἀπειρόγαμος, ἐκ τῶν δικαίων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· ὅθεν καὶ χαίρει νῦν, Προφητῶν τὸ σύστημα, Πατριαρχῶν, πᾶσα ἡ ὁμήγυρις, ἐν τῇ Γεννήσει Αὐτῆς.

Σήμερον Δαυϊὶδ ἀγάλλεται, καὶ Ἰεσσαὶ νῦν σκιρτᾷ, καὶ Λευϊ μεγαλύνεται, καὶ χαίρει τῷ πνεύματι, Ἰωακεὶμ ὁ δίκαιος, καὶ ἀτεκνία τῆς Ἄννης λύεται, τῇ Σῇ Γεννήσει Μαρία ἄχραντε, Θεοχαρίτωτε· καὶ Ἀγγέλων σύστημα, σὺν τοῖς βροτοῖς, πάντες μακαρίζομεν, τὴν θείαν μήτραν Σου.

Χαίροις τῶν βροτῶν τὸ σύστημα· χαῖρε Κυρίου ναέ· χαῖρε ὄρος τὸ ἅγιον· χαῖρε θεία τράπεζα· χαῖρε λύχνε ὁλόφωτε· χαῖρε τὸ κλέος τῶν Ὀρθοδόξων Σεμνή· χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαῖρε Πανάμωμε· χαῖρε θρόνε πύρινε· χαῖρε σκηνή· χαῖρε βάτε ἄφλεκτε· χαῖρε ἡ πάντων ἐλπίς.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πᾶσα εὐσεβούντων ἡ πληθύς, νῦν ἐν Ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, γεγωνυίᾳ φωνῇ, ὕμνοις τε καὶ ἄνθεσι, φαιδρῶς τιμήσωμεν, Ἱεράρχην Χρυσόστομον, σοφῶς καὶ ἀνδρείως, τὸν ὁμολογήσαντα, Πίστιν Ὀρθόδοξον, Θέσπισμα κυρώσαντα Θεῖον, δόγμα δὲ δεινὸν καθελόντα, πάντας καταπλήξαντα κακόφρονας.

Θείου Ἱεράρχου καὶ σεπτοῦ, τοῦ ἐν θεολόγοις μεγάλου, καὶ συγγραφαῖς θαυμαστοῦ, ἅπαντες ὑμνήσωμεν, λαμπρὰ ἀθλήματα· Ποιμενάρχα Χρυσόστομε, Αὐτῷ μελωδοῦντες, Γνήσιόν Σου Ποίμνιον, νῦν περιφρούρησον, πᾶσιν ἀπονέμων εἰρήνην, τήρει ἐν ἑνότητι πάντας, λήρους Καινοτόμων ἀπορρίπτοντας.

Μίαν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐν Ὁμολογίᾳ κηρύττει, τῶν εὐσεβῶν ὁ χορός, στέργων δὲ τὸ Σύμβολον, Πατέρων ἄτρωτον, νῦν τιμᾷ τὸν Χρυσόστομον, φωστῆρα τὸν θεῖον, στήσαντα τὸ τρόπαιον, κατὰ αἱρέσεως, πάντας προτρεπόμενον θείως, φεύγειν Καινο-

τόμων τὸ σκότος, Μίαν δὲ κηρύττειν τὴν Ἀλήθειαν.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἀποστόλων καὶ Πατέρων τὰς Δόξας, Σὺ θεοφρόνως κηρύξας, Χρυσόστομε θεσπέσιε, ἠρνήθης τῶν Καινοτόμων, τὰ ῥήματα ἀνοίας, καὶ δείξας Ἐκκλησίας, ἀρχαίας τὴν εὐπρέπειαν, πάντας ὡδήγησας θείᾳ Δόξῃ, Τριάδος τῇ Χάριτι.

Καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Προεόρτιον.

Ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα Θεοῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδύος προῆκται, τῆς Ἄννης ἠγλαϊσμένης, τῆς Ἀϊδίου Οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος· δι᾽ Ἧς ἰταμὸς Ἅδης καταπεπάτηται, καὶ παγγενῆ Εὔα ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται· Ταύτῃ ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν· Μακαρία Σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Σου εὐλογημένος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου.

Δόξα. Καὶ νῦν, τὸ Προεόρτιον.

Ἡ Ἐκτενὴς καὶ τὰ Πληρωτικά.

Ἀπόλυσις.

* * *

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

Τυπικὰ

Ὁ Ψαλμὸς ρβ΄, Ἦχος πλ. δ΄, ὡς καὶ ὁ Ψαλμὸς ρμε΄, Ἦχος β΄.

•

Μακαρισμοὶ

Ἱστῶμεν Στίχους η΄ καὶ ψάλλομεν ἐκ τοῦ Προεορτίου Κανόνος, τροπάρια δ΄ ἐκ τῆς Ὠδῆς γ΄, ἐκ δὲ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἱεράρχου, τροπάρια δ΄, ἐκ τῆς Ὠδῆς ς΄.

•

Ἀπόστολος

Βλέπε Ἰανουαρίου ΙΗ΄, Πρὸς Ἑβραίους ιγ΄ 7-16.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 23.

•

Εὐαγγέλιον

Βλέπε, Ἰανουαρίου Λ΄, τὸ τῆς Θείας Λειτουργίας, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ε΄ 14-19.

Βλέπε Ἐπίμετρον, σελ. 25.

•

Σημείωσις

Εἰ δέ ἐστι Σάββατον πρὸ τῆς Ὑψώσεως, **Προκείμενον** τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως, **Ἀπόστολος** τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως καὶ τοῦ Ἱεράρχου, **Ἀλληλουϊάριον** δὲ τοῦ Ἱεράρχου καὶ **Εὐαγγέλιον** τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως καὶ τοῦ Ἱεράρχου.

•

Κοινωνικὰ

Προεόρτιον.

Ψαλμὸς ριε΄ 4.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Καὶ τοῦ Ἱεράρχου.

Ψαλμὸς ρια΄ 6.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

* * *

Μεγαλυνάριον

Ἦχος πλ. δ΄.

Χαίροις τῶν Πατέρων ὁ μιμητής, θράσος Καινοτόμων, θαρσαλέως καταβαλών· τῆς Πίστεως πύργος, στερρὸς ἐν τοῖς ἐσχάτοις, Χρυσόστομε ἐδείχθης, ὅθεν τιμῶμέν Σε.

* * *

Δίστιχα

Χρυσόστομε κλεΐσμα Πίστεως νέον,
δέξαι μου πόνημα καὶ τόλμημα ἅμα.

Θαῤῥήσας προσήνεγκα τοῦτον τὸν Ὕμνον,
Μνήμῃ καὶ αἴγλῃ Σου Χρυσόστομε μάκαρ.

Κηρύξας Χρυσόστομε ἆθλα Σου πᾶσι,
Δός μοι τὸ Φῶς Κυπριανῷ τῷ Σῷ δούλῳ.

†

Τῷ δὲ Δοτῆρι
καὶ Εὐεργέτῃ Θεῷ ἡμῶν,
τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ θείῳ Παρακλήτῳ,
δόξα, προσκύνησις,
καὶ εὐχαριστία!
Ἀμήν!

Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης
εἰς τὸ γραφεῖον του.

Ἐπίμετρον

Εὐαγγέλιον Ὄρθρου

Ἰωάννου ι΄ 9-16. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Ἰανουαρίου Λ΄, Τριῶν Ἱεραρχῶν, εἰς τὸν Ὄρθρον.

Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.

Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν.

Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων·

Ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμήν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει· καὶ ὁ λύκος ἁρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα.

Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτός ἐστι καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων.

Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν·

Καθὼς γινώσκει με ὁ Πατὴρ κἀγὼ γινώσκω τὸν Πατέρα, καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβάτων.

Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ιγ΄ 7-16. Βλ. Ἀποστολάριον, Ἰανουαρίου ΙΗ΄, Ἁγίων Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Α. Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ΄. Δανιὴλ γ΄ 2-3 (Ὕμνος Τριῶν Παίδων).

Δ. Πρόσχωμεν!

Λ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (δὶς)

Α. Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Λ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δ. Σοφία!

Α. Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Δ. Πρόσχωμεν!

Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν.

Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ Αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ παραφέρεσθε. Καλὸν γὰρ χάριτι βεβαιοῦσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρώμασιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες.

Ἔχομεν Θυσιαστήριον ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν οἱ τῇ Σκηνῇ λατρεύοντες.

Ὧν γὰρ εἰσφέρεται ζῴων τὸ αἷμα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, τούτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου Αἵματος τὸν λαόν, ἔξω τῆς πύλης ἔπαθε.

Τοίνυν ἐξερχώμεθα πρὸς Αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς τὸν ὀνειδισμὸν Αὐτοῦ φέροντες.

Οὐ γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν.

Δι᾽ Αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διὰ παντὸς τῷ Θεῷ, τοῦτ᾽ ἔστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ.

Τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Α. Ἀλληλούϊα. Ἦχος δ΄. Ψαλμὸς μγ΄, Ψαλμὸς λγ΄.
Δ. Πρόσχωμεν!
Λ. Ἀλληλούϊα (γ΄).
Α. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὠσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.
Λ. Ἀλληλούϊα (γ΄).
Α. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.
Λ. Ἀλληλούϊα (γ΄).
Δ. Σοφία· ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.
Ι. Εἰρήνη πᾶσι!
Λ. Καὶ τῷ πνεύματί Σου.

Ι. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.
Δ. Πρόσχωμεν!
Λ. Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι!

Εὐαγγέλιον Θείας Λειτουργίας

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ε΄ 14-19. Βλ. Εὐαγγελιστάριον, Ἰανουαρίου Λ΄, Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν, τὸ τῆς Θείας Λειτουργίας.

Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη.

Οὐδὲ καίουσι λύχνον καὶ τιθέασιν αὐτὸν ὑπὸ τὸν μόδιον, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν λυχνίαν, καὶ λάμπει πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ.

Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς Οὐρανοῖς.

Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν Νόμον ἢ τοὺς Προφήτας· οὐκ ἦλθον καταλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι.

Ἀμὴν γὰρ λέγω ὑμῖν, ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, ἰῶτα ἓν ἢ μία κεραία οὐ μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ Νόμου ἕως ἂν πάντα γένηται.

Ὅς ἐὰν οὖν λύσῃ μίαν τῶν Ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καὶ διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν. Ὅς δ᾽ ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν.

Α. Ἀναγνώστης. **Δ.** Διάκονος. **Ι.** Ἱερεύς. **Λ.** Λαός.

Ὁ Ὁμολογητὴς Ἱεράρχης
εἰς τὴν οἰκίαν του, Κυψέλη Ἀθηνῶν,
μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του
ἐκ τῆς ἐξορίας.
(1952)

ΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΝ ΗΜΩΝ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΗΝ

(ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΣΥΝΑΞΙΝ)

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ Ἐπιτροπή, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πενταετίας, ἀνῆλθε εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βαρυμπόμπης (τοῦ πατρὸς Παρθενίου). Ἐκεῖ τῇ βοηθείᾳ τῶν εὐλαβῶν μοναζουσῶν τῆς Μονῆς ἐγένετο ἐν μέσῳ κατανύξεως καὶ συγκινήσεως ἡ ἀνακομιδὴ τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ ἀειμνήστου καὶ μακαριστοῦ Ἱεράρχου Χρυσοστόμου Δάκρυα ἐκύλουν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῇ θέᾳ αὐτῶν καὶ τῇ ἀναμνήσει τοιούτου ἀνδρός, οὗτινος ἐστερήθημεν.

Τὸν θησαυρὸν αὐτὸν ἔπρεπε νὰ ἀσπασθοῦν τὰ πλήθη Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ συνέταξε τὸ σχετικὸν πρόγραμμα καὶ ἀπηύθηνε ἐγκυκλίους. Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγ. Παρασκευῆς, ὅπου ὡρίσθη ὡς τόπος μνημοσύνου, προσέτρεξαν πλήθη οὐ μόνον ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πλέον ἀποτάτων σημείων τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος.

Ὅλοι οἱ χῶροι πέριξ τοῦ Ναοῦ κατεκλύσθησαν κυριολεκτικῶς ἐκ τοῦ πλήθους.

Κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ μνημοσύνου, περὶ ὥραν 10.30, μετὰ τὴν Θείαν λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς, προσῆλθε τὸ Ἱερατεῖον, ὅπου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀκαταπόνητον πρόεδρον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πρωτεργάτην π. Ἀκάκιον, ἐτέλεσε κατανυκτικὸν μνημόσυνον. Ὀλίγα τινὰ εἶπε ὁ Π. Ἀκάκιος καὶ τὸν ἐπίκαιρον λόγον ἐξεφώνησε ὁ ἐλλογιμώτατος κ. Παντελῆς Ροζάκης. Ἐν συνεχείᾳ καὶ μέχρι τῶν μεσημβρινῶν ὡρῶν κατησπάζοντο οἱ εὐλαβεῖς ἀδελφοί.

Λόγῳ τοῦ πλήθους καὶ πρὸς ἀποφυγὴν συνοστισμοῦ προσῆλθε ἀστυνομικὴ δύναμις διὰ τὴν τάξιν.

Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ μετὰ τοῦ Δ.Σ. τῆς Π. Θ. Ε. Ο. Κ. ὑπεδέχθησαν τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος Θεσσαλονίκης καὶ τῶν λοιπῶν Παραρτημάτων εἰς τὰ γραφεῖα ὅπου τοὺς προσέφεραν καφέ. Δι' ὀλίγων συνεζήτησαν ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τοῦ συντονισμοῦ τῶν ἐνεργειῶν τῶν Παραρτημάτων πρὸς ἐπιτυχεστέραν εὐώδωσιν τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Ἅπαντες δὲ παρεκάθησαν εἰς κοινὴν τράπεζαν.

—Τὴν ἑπομένην Κυριακὴν ἐπραγματοποιήθη καὶ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου παρὰ τὰ Ταμπούρια Πειραιῶς πάνδημον Μνημόσυνον καὶ προσκύνησις τῶν τιμίων λειψάνων τοῦ Ἱεράρχου.

Καθ' ἃ δὲ πληροφορούμεθα τοιαῦτα μνημόσυνα, ἔχοντα σκοπὸν τὴν ἀπότισιν φόρου καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν ὁμολογητὴν Ἱεράρχην, ἐπραγματοποιήθησαν καὶ εἰς πολλὰ παραρτήματα.

Περιοδ. «Ἡ Φωνὴ τῆς Ὀρθοδοξίας», ἀριθμ. φ. 348-349/10.10.1960, σελ. 3.

Εἰκόνα, ἐν εἴδει πίνακος, σὲ ξυλόγλυπτο Προσκυνητάρι, τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου: «Δέησις Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. Χεὶρ Χρήστου Στυλιανέα, ,αΠογ'».

Εὐχαριστίες

Ἰδιαίτερες εὐχαριστίες ἐκφράζουμε πρὸς ὅλους ἐκείνους,
ἐπαΐοντας Ἀρχιερεῖς καὶ Φιλολόγους,
οἱ ὁποῖοι ἐμελέτησαν κριτικὰ τὴν παροῦσα ἐργασία
καὶ κατέθεσαν προτάσεις βελτιώσεως.

Εὐχαριστοῦμε μάλιστα τὸν ἀγαπητὸν ἐν Χριστῷ
Μουσικολόγον-Τυπικολόγον κ. Ἰωάννην Ρούμελην,
ὁ ὁποῖος μὲ ἐμβρίθεια
μᾶς ὑπέδειξε θέματα Τυπικῆς Τάξεως,
προέτεινε βελτιώσεις, ἰδίως στὸ Κοντάκιον,
τέλος δὲ ἐθεώρησε ὡς προτιμητέον τὸ Προεόρτιον Κάθισμα
μετὰ τὸν Πολυέλεον: «Ἀνανεώθητι Ἀδάμ, ἀγάλλου Εὔα»
(ἐκ τοῦ Μηναίου Σεπτεμβρίου, τῇ ΙΑ' τοῦ μηνός,
ἐκδοθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει,
ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ἀνδρέου Κορομηλᾶ, ἐν ἔτει 1843).

Ἡ ἱερὰ Λειψανοθήκη
τοῦ Ὁμολογητοῦ Ἱεράρχου.
(λεπτομέρεια)

†

Ἐπιμελείᾳ καὶ Ἀναλώμασιν
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὠρωποῦ καὶ Φυλῆς
(2015-2016),
τῇ εὐγενεῖ ἀναθέσει
τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου.